

د پاچاهانو دویم کتاب

ایلیا او اخزیا پاچا

۱ د اخاب له مړینې څخه وروسته موآبیان د اسرایلیانو په وړاندې یاغي شول.

۲ یوه ورځ اخزیا پاچا په سامره کې د خپلې مایې د دویم پور د خونې د کړکۍ د جالی څخه راولوېد او سخت ټپي شو. نو د عقرون بنار ته یې استازي ولېږل چې د هغو د خدای یعنې بعل زبوب څخه پوښتنه وکړي چې هغه به روغ شي او که نه.

۳ په همدې وخت کې د څښتن فرښتې، ایلیا نبی چې د تشبې څخه ؤ د پاچا استازو ته ولېږه چې د هغوی سره وگوري او داسې ووايي: <تاسو ولې د عقرون د خدای بعل زبوب سره سلا کوئ؟ آیا په اسرایلو کې خدای نشته؟> ۴ اخزیا ته داسې ووايي: په دې خاطر چې داسې کار دې کړی دی نو ته به د ناروغۍ د بستري جگ نه شي او هر ورو به مړ شي! <څنگه چې ایلیا ته ویل شوي وو هماغسې یې وکړل.

۵ کله چې استازي بېرته پاچا ته راستانه شول هغه ورڅخه پوښتنه وکړه: <ولې دومره ژر بېرته راغلئ؟>

۶ هغوی ځواب ورکړ: <په لاره کې یو سپری زمونږ سره مخامخ شو او هغه مونږ ته وویل: راستانه شی او خپل پاچا ته چې تاسو یې رالېږلي یئ ووايي چې څښتن داسې وایي: آیا په اسرایلو کې خدای نشته چې ته د عقرون د خدای بعل زبوب څخه مشوره غواړې؟ نو ځکه ته به د ناروغۍ د بستري جگ نه شي او هر ورو به مړ شي.>

٧ اخزيا پوښتنه وکړه: <هغه سړی څنگه ښکارېده؟>

٨ هغوی ځواب ورکړ: <هغه بیر وینستان درلودل او د څرمنې کمربند یې په ملا پورې تړلی ؤ.>

اخييا په ځواب کې وويل: <هغه ايليا چې د تشبيي څخه دی.>

٩ نو هغه یو عسکري منصبدار د پنځوسو عسکرو سره ولېږه چې ايليا راوولي. په دې وخت کې ايليا د غونډۍ د پاسه ناست ؤ. عسکري منصبدار هغه ته ورغی او ورته وپې ويل: <ای د خدای نبي، پاچا امر کړی دی چې رابنکته شه.>

١٠ ايليا ځواب ورکړ: <که چېرې زه د خدای نبي یم نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسکرو باندې اور رانازل کړي.> ناڅاپه د اسمان څخه اور نازل شو او هغه عسکري منصبدار او د هغه نفر یې وسوځول.

١١ اخزيا یو بل منصبدار او نور پنځوس عسکر ايليا ته ورولېږل. هغه منصبدار وويل: <ای د خدای نبي، پاچا امر کړی دی چې ژر رابنکته شه.>

١٢ ايليا ځواب ورکړ: <که چېرې زه د خدای نبي یم، نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسکرو باندې اور رانازل کړي.> او خدای له اسمان څخه په هغه او د هغه په نفرو باندې اور نازل کړ.

١٣ اخزيا د درېم ځل دپاره یو عسکري منصبدار د نورو پنځوسو عسکرو سره ولېږه. هغه منصبدار غونډۍ ته وروخت، ايليا ته په گوندو شو او زاری یې ورته وکړې: <ای د خدای نبي، په ما او په خپلو پنځوسو خدمتگارانو باندې رحم وکړئ او مونږ ژوندي پرېږدئ!> ١٤ هغه دوه نور منصبداران او د هغوی عسکر چې مخکې ستاسو حضور ته راغلي وو هغه اور

چې د اسمان څخه راناژل شوی و هغوی یې له منځه یوړل، مگر په ما باندې رحم وکړئ!>

۱۵) د څښتن فرښتې ایلیا ته وویل: <مه وپرېره، د هغه سره لاړ شه.> نو ایلیا پاڅېد او د هغه منصبدار سره پاچا ته روان شو.

۱۶) کله چې ایلیا ورورسېده، اخزیا ته یې وویل: <څښتن داسې فرمایي چې تا ولې د عقرون د خدای بعل زبوب څخه د پوښتنې دپاره استازي لېرلي وو؟ آیا په اسرایلو کې خدای نشته؟ نو ځکه ته به د ناروغۍ د بستري جگ نه شي او هر ورو به مړ شي.>

۱۷) لکه څنګه چې څښتن د ایلیا په وسیله فرمایلي وو، اخزیا مړ شو. مگر په دې خاطر چې اخزیا زوی نه درلود، نو د هغه ورور یورام د هغه په ځای پاچا شو. دا پېښه د یهودا د پاچا یهوشافاط د زوی یهورام د پاچاهۍ په دویم کال کې وشوه. ۱۸) د اخزیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د اسرایلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

ایلیا اسمان ته خپږول کېږي

۲) هغه وخت راورسېده چې څښتن ایلیا په یوې زوروره سیلۍ کې اسمان ته پورته کړي. کله چې ایلیا او الیشع د جلجال څخه وتل ۲) ایلیا الیشع ته وویل: <څښتن غواړي چې زه بیت ییل ته لاړ شم، مگر ته باید همدلته پاتې شي.>

الیشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم هرڅه چې کېږي زه به تاسو یواځې پرېږدم!> او هغه د ایلیا سره بیت ییل ته لاړ.

۳) د نیانو یوه ډله چې هلته اوسېدله الیشع ته ورغله او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه:

<آيا ته پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟>

اليشع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مگر په دې هکله څه مه وايئ.>

④ بيا ايليا وويل: <ای ايشع، اوس څښتن غواړي چې زه اريحا ته لاړ شم، مگر ته بايد دلته پاتې شې.>

اليشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم، چې هرڅه چې کيږي زه به تاسو يواځې پرېږدم!> او هغه د ايليا سره اريحا ته لاړ.

⑤ د نبيانو يوه ډله چې هلته اوسېدله ايشع ته ورغله او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: <آيا ته پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟>

اليشع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مگر په دې هکله څه مه وايئ.>

⑥ بيا ايليا ايشع ته وويل: <اوس څښتن غواړي چې زه د اردن سيند ته لاړ شم، مگر ته بايد دلته پاتې شې.>

اليشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې تاسو به يواځې پرېږدم!> نو دواړه يوځای سره روان شول.

⑦ د نبيانو يوه پنځوس کسيزه ډله د اريحا څخه د هغوی پسې روانه شوله. ايليا او ايشع د سيند په غاړه ودرېدل او هغه ډله لږ ليرې هغوی ته مخامخ ودرېدله. ⑧ ايليا خپله چپنه وويستله، بيا يې هغه راتاوه کړه او اوبه يې ووهلې. په سيند کې لاره خلاصه شوه او دواړه په وچې پورې وتل.

۹ وروسته له دې چې هغوی د سیند بلې خواته تېر شول، ایلیا وویل: <ای الیشع،

مخکې له دې چې زه ستا څخه لیرې یوړل شم، ووايه چې ستا دپاره څه وکړم؟>

الیسع ځواب ورکړ: <د خپل روح د قدرت څخه دې ماته داسې برخه راکړه چې ستا ځای ونیسم.>

۱۰ ایلیا ځواب ورکړ: <دا اسانه هیله نه ده. دا به یواځې هغه وخت لاس ته راوړې چې

ته ما په خپلو سترگو ووينې چې زه ستا څخه لیرې یوړل کېږم. که ومې نه وینې نو خپله هیله به لاس ته رانه وړې.>

۱۱ ایلیا او الیشع له یو بل سره خبرې کولې او روان وو، چې یوناخایه د هغوی په منع

کې لمبه لرونکې جنگي گاډۍ د اور لرونکو آسونو سره رابنکاره شوه. سمدستي یوې سیلی

ایلیا اسمان ته پورته کړ. ۱۲ الیشع دغه صحنه ولیدله او په چیغو یې ایلیا ته وویل:

<پلاره! د اسراییلو جنگي گاډۍ او سپاره عسکر به ستا څخه پرته څه وکړي؟> هغه یې نور ونه لید، بیا نو الیشع له غمه خپل کالي وشلول.

۱۳ بیا هغه د ایلیا چپنه چې ورڅخه لوېدلې وه راپورته کړه، بېرته لاړ او د اردن د سیند

په غاړه ودرېد. ۱۴ هغه اوبه په چپنې باندې ووهلې او وپې ویل: <څښتن د ایلیا خدای

چېرې دی؟> کله چې الیشع دا کار وکړ په اوبو کې یوه وچه لاره خلاصه شوه او هغه پکې تېر شو.

۱۵ کله چې د اریحا نبیانو دا پېښه ولیدله، هغوی یو بل ته وویل: <د ایلیا روح په الیشع

باندې نازل شو!> هغوی الیشع ته ورغلل او د درناوي په خاطر ورته ټیټ شول ۱۶ او

ویې ویل: <مونږ پنځوس قوي نفر یو او ستاسو په خدمت کې حاضر یو. اجازه راکړئ چې

ستاسو بادار ولټوو. کېدای شي چې د څښتن روح هغه کوم غره یا کومې درې ته وړی

وي.<

اليشع خُواب وركړ: <نه، مه يې لټوی.>

١٧ هغوی دومره زاری وکړې ترڅو چې اليشع مجبور شو چې هغوی ته اجازه ورکړي چې هغه ولټوي. هغوی درې ورځې ايليا ولټاوه مگر هغه يې پيدا نه کړ. ١٨ هغوی بېرته اريحا ته راستانه شول او اليشع ورته وويل: <ما تاسو ته نه وو ويلي چې هغه مه لټوی؟>

د اليشع معجزه

١٩ يوه ورځ د اريحا خلکو وويل: <ای اليشع، تاسو وينئ چې زمونږ بڼار په ډېر بڼه خای کې دی. مگر زمونږ اوبه دومره خرابې دي چې ځمکه يې شاړه کړې ده.>

٢٠ هغه خُواب وركړ: <په يوې نوې کاسې کې لږه مالگه واچوئ او ماته يې راوړئ.>

هغوی اليشع ته کاسه د مالگې سره راوړله ٢١ او هغه د بڼار چينې ته لاړ، مالگه يې په اوبو کې واچوله او وپي ويل: <څښتن داسې فرمايي: زه به دا اوبه پاکې کړم. له دې نه وروسته به اوبه ستاسو د مرگ سبب ونه ګرځي او هېڅکله به ځمکه شاړه پاتې نه شي.>

٢٢ لکه څنګه چې اليشع ويلي وو تر نن ورځې پورې اوبه پاکې دي.

په اليشع باندې د هلکانو ملنډې

٢٣ اليشع د اريحا څخه بيت ييل ته روان شو. په لاره کې څو هلکانو په هغه باندې ملنډې وهل ييل کړل او چيغې يې وهلې: <ای گنجيه، لاړ شه! ای گنجيه، لاړ شه!> ٢٤ اليشع مخ راواړاوه او هلکانو ته يې په ځير سره وکتل. بيا يې په هغوی باندې د څښتن په نامه

لعنت ووايه. نو د ځنگل څخه دوه ايرې راووتلې او د هلكانو څخه يې دوه څلوېښت تنه
ټوټې ټوټې كړل.

٢٥) ايشع د كرمل غره ته لاړ او وروسته بيا سامري ته ستون شو.

د اسراييلو او موآب ترمنځ جگړه

٣ (١) د يهودا د پاچا يهوشافاط د پاچاهۍ په اتلسم كال، يورام د اخاب زوی د اسراييلو
پاچا شو. يورام په سامره كې دولس كاله پاچاهي وكړه. (٢) هغه د څښتن په وړاندې گناه
وكړه، مگر د خپل مور او پلار په شان گناهكار نه ؤ. يورام هغه بت راوغورځاوه، چې د هغه
پلار د بعل د عبادت دپاره جوړ كړی ؤ. (٣) مگر هغه داسې د گناه څخه ډك كارونه كول
چې د نباط زوی يروبعام په اسراييلو باندې كړي وو. يورام دا بد كارونه پرېښودل.

(٤) د موآب پاچا ميشع پسونه ساتل، نو هغه به هر كال د باج په توگه د اسراييلو پاچا ته
سل زره وري او د سلو زرو پسونو وړی وركولې. (٥) مگر كله چې اخاب مړ شو، ميشع د
اسراييلو په مقابل كې ياغي شو.

(٦) په دې خاطر يورام د سامري څخه روان شو او د اسراييلو ټول لښكر يې سره راغونډ
كړ. (٧) هغه د يهودا پاچا يهوشافاط ته دا پيغام وركولې: <د موآب پاچا زما په ضد ياغي
شوی دی. آیا زما سره به لاړ شي چې د هغه سره وجنگېږو؟>

يهوشافاط په ځواب كې وويل: <هو، زه به درسره لاړ شم. زه ستا پلوي كوم او زما عسکر
او آسونه ستا په خدمت كې دي. (٨) مگر په كومه لاره به لاړ شو؟>

يورام ځواب وركړ: <د ادم د دښتې په لار به لاړ شو.>

٩ نو د اسراييلو، يهودا او ادوم پاچاهان د خپلو لښکرو سره روان شول. مگر وروسته له اوو ورځو د غير مستقيمي لارې څخه د هغوی او د هغو د څارويو دپاره د خښلو اوبه پاتې نه شوې. ١٠ يورام پاچا پوښتنه وکړه: <اوس څه وکړو؟ خښتن مونږ درې پاچاهان د دې دپاره دلته راوستو چې د موآب لښکرو ته مو په لاس ورکړي.>

١١ يهوشافاط پوښتنه وکړه: <آيا د خښتن کوم نبي دلته شته چې مونږ د هغه په وسيله د خښتن څخه مشوره وغواړو؟>

د يورام د منصبدارانو څخه يو تن ځواب ورکړ: <د شافاط زوی اليشع دلته دی. هغه د ايليا مرستيال ؤ.>

١٢ يهوشافاط ځواب ورکړ: <هغه د خښتن رښتيني نبي دی.>

درې واړه پاچاهان اليشع ته ورغلل. ١٣ اليشع د اسراييلو له پاچا يورام څخه پوښتنه وکړه: <ماته ولې راغلي؟ ورشه او د خپل پلار او مور د نبیانو سره مشوره وکړه.>

يورام ځواب ورکړ: <نه، دا خښتن ؤ چې مونږ درې پاچاهان يې دلته راوستلو چې د موآب لښکرو ته مو په لاس ورکړي.>

١٤ اليشع هغه ته وويل: <زه د هغه ژوندي خښتن په نوم چې زه يې خدمت کوم قسم خورم که يهوشافاط پاچا، چې زه د هغه درناوی کوم، درسره نه وای نو تاته به مې کتلي هم نه وای.> ١٥ بيا اليشع وويل: <داسې يو څوک راوغواړه چې رباب غږولی شي.>

رباب غږوونکي په رباب غږولو باندې پيل وکړ. د خښتن قدرت په اليشع باندې نازل شو ١٦ او هغه وويل: <خښتن فرمايي چې د دې وچ خوږ په هرځای کې لښتي وباسئ.> ١٧ که څه هم تاسو به نه باد ووينئ او نه باران، مگر دا وچ خوږ به د اوبو څخه ډک شي او

ستاسو او ستاسو د څارويو دپاره به دلته اوبه پرېمانه وي. (۱۸) د څښتن دپاره دا يو ساده کار دی، هغه به ستاسو سره دا مرسته هم وکړي چې د موآب لښکرو ته ماتې ورکړي. (۱۹) تاسو به د هغوی دېوال لرونکي ښارونه او مهم ښارگوټي ونيسئ. تاسو به د هغوی ښې ونې ووهئ او د اوبو ټولې چينې به يې بندې کړئ، د هغوی حاصلخېزې ځمکې به له تېرو څخه ډکې کړئ او هغه به له حاصله وغورځوي. (۲۰) په بله ورځ د سهارنې قربانۍ د وړاندې کولو په وخت کې، يوناخاپه د ادوم له خوا څخه اوبه راوبهيدلې او ځمکه د اوبو څخه ډکه شوه.

(۲۱) د موآب خلکو واورېدل چې درې پاچاهان د هغوی خواته راروان دي چې په دوی باندې بريد وکړي. نو هغوی خپل ټول هغه کسان چې جگړه کولای شي د ځوانه څخه نيولې تر زاړه پورې سره راغونډ کړل او د هغوی لښکري د هېواد په پوله کې د جگړې دپاره تيارې شوې. (۲۲) کله چې موآبان سهار راپاڅېدل په اوبو باندې لمر لگېده او اوبه ورته لکه د وينو په شان سرې ښکاره کېدلې. (۲۳) هغوی وويل: <هغو وينو ته وگورئ! د هغو درې پاچاهانو لښکري په خپل منځ کې سره جنګېدلې دي او يو او بل يې سره وژلي دي. راځئ چې ورشو او د هغوی کمپ لوټ کړو.>

(۲۴) مگر کله چې هغوی د اسراييلو کمپ ته ورسېدل، اسراييلي عسکر راووتل او په هغوی باندې يې تر هغه وخته پورې بريد وکړ ترڅو چې هغوی په شا شول او وتښتېدل. د اسراييلو لښکرو هغوی بېرته تر موآبه پورې تعقيب کړل او په تلوو تلوو کې يې له منځه يوړل. (۲۵) اسراييليانو د موآبانو ښارونه وران کړل. کله چې هر اسراييلي د حاصلخېزه پټي څخه تېرېده په هغه باندې به يې تېره غورځوله ترڅو ټول پټي په تېرو باندې پټ شول. همدارنگه يې ښې ونې ووهلې او د اوبو چينې يې بندې کړې.

په پای کې يواځې د هغوی پايتخت د قير حارست ښار جوړ پاتې شو، مگر هغو عسکرو

چې مچنو غزې ورسره وې نوموړی ښار کلابند کړ او برید یې ورباندې وکړ. (۲۶) کله چې د موآب پاچا میثع ولیدل چې ماتې خوري، نو اووه سوه عسکر یې چې تورې ورسره وې د ځانه سره یوړل او هڅه یې وکړه چې د جگرې هغه کرښه ماته کړي چې ادومي لښکرې پکې ځای په ځای شوې وې، مگر هغه ناکام شو. (۲۷) نو هغه خپل مشر زوی چې د هغه څخه وروسته باید پاچا شوی وای ونيوه او هغه یې د ښار په دېوال باندې د نذرانې په توګه قرباني کړ. د اسرایلي لښکرو زړونه د دې کار په لیدلو سره دومره د نفرت څخه ډک شول چې ښار یې پرېښود او بېرته خپل هېواد ته ستانه شول.

د الیشع مرسته د یوې غریبې کونډې سره

۴ (۱) یوه ورځ د نبیانو د ډلې څخه د یو نبي کونډه الیشع ته راغله او ویې ویل: <ښاغلیه! زما مېړه مړ شوی دی. لکه څنګه چې تاسو پوهېږئ هغه یو څښتن پرست سړی ؤ. مګر اوس یو سړی راغلی دی چې زما مېړه د هغه څخه یو څو روپیې په پور اخیستې وې او هغه غواړي چې د دې پور په بدل کې زما دوه زامن خپل غلامان کړي.>

(۲) الیشع وویل: <زه ستا دپاره څه وکړم؟ ووايه چې په کور کې څه شی لري؟>

ښځې ځواب ورکړ: <ښاغلیه، د زیتونو د تېلو د یو کوچني بوتل څخه پرته بل هېڅ څه نه لرم.>

(۳) الیشع هغې ته وویل: <خپلو ګاونډیانو ته ورشه او څومره چې کولی شې د هغوی څخه ډېر خالي لوبڼي وغواړه. (۴) خپل کور ته لاړه شه او د خپل ځان او خپلو زامنو پسې دې دروازه بنده کړه. بیا لوبڼي د تېلو څخه ډک کړه او هر یو چې ډکېده هغه یوې خواته ږده.> (۵) هغه ښځه لاړه. وروسته کله چې هغه د خپلو زامنو سره خپل کور ته

ننوتله او دروازه يې بنده کړه، زامنو ورته لوبښي راوړل او هغې ډکول.

⑥ کله چې ټول لوبښي ډک شول، هغې خپل يو زوی ته وويل: <يو بل لوبښی راوړه.>

هغه ځواب ورکړ: <مونږ سره نور لوبښي نشته.> په دې وخت کې د هغه کوچني بوتل څخه نور تېل توی نه شول.

⑦ وروسته له دې چې هغې اليشع د خداى نبي ته د دې پېښې په اړه خبر ورکړ، اليشع وويل: <تېل خرڅ کړه او د هغو د پيسو په يوې برخې خپل پور ادا کړه. په پاتې پيسو باندې کولى شي چې د خپلو زامنو سره خپل ژوند وکړي.>

اليشع او د شونيم شتمنه بڼځه

⑧ يوه ورځ اليشع د شونيم ښارگوټي ته لاړ، هلته يوه شتمنه بڼځه اوسېدله. هغې اليشع خپل کور ته د ډوډۍ دپاره راوباله. له هغې وروسته، کله چې اليشع به په شونيم کې و نو د هغې بڼځې او د هغې د مېړه سره به يې د هغې په کور کې ډوډۍ خوړله.

⑨ هغې بڼځې خپل مېړه ته وويل: <زه يقين لرم چې هغه سړى چې دلته زيات راځي د خداى يو سپېڅلى سړى دى. ⑩ راځئ چې د هغه دپاره د خپل کور په بام باندې يوه کوچنى کوټه جوړه کړو. په هغې کې به يو کټ، مېز، چوکى او د تېلو خراغ کېږدو. نو کله چې هغه زمونږ کور ته راځي، د دې کوټې او شيانو څخه به استفاده کوي.>

⑪ يوه ورځ اليشع په شونيم کې د هغوى کور ته راغى او خپلې کوټې ته وخوت چې هلته آرام وکړي. ⑫ هغه خپل خدمتگار جيحزي ته وويل: <هغه شونيمي بڼځه دلته راوبله.> نو هغه راغله او د اليشع په مخکې ودرېدله. ⑬ اليشع جيحزي ته وويل: <هغې

ته ووايه: تا زمونږ دپاره ډېر تكليف وگاله، اوس ستا دپاره څه وكړم؟ آيا ستا سپارښتنه د پاچا يا د لښكرو د قوماندان څخه وكړم؟<

هغې ښځې ځواب وركړ: <زه د خپل قوم په منځ كې اوسېږم او هر شي ته چې اړتيا لرم هغه راسره شته.>

۱۴) ايشع د جيحزي څخه پوښتنه وكړه: <نو بيا د هغې دپاره څه وكړم؟>

جيحزي په ځواب كې وويل: <زه پوهېږم چې د هغې مېړه زور دى او هغه زوى نه لري.>

۱۵) ايشع خپل خدمتگار ته وويل: <هغه راوبله چې دلته راشي.> هغه راغله او د ايشع د كوټې په دروازه كې ودرېدله. ۱۶) ايشع هغې ته وويل: <په راتلونكي كال كې په همدې وخت به تا خپل زوى په غېږ كې نيولى وي.>

ښځې ځواب وركړ: <باداره! تاسو د خداى نبي ياست، ما مه غولوى.>

۱۷) مگر لکه څنگه چې ايشع ويلي وو په راتلونكي كال په همدې وخت يې زوى پيدا شو.

۱۸) كله چې هغه هلک لوى شو، يوه ورځ د خپل پلار د ليدلو دپاره پتې ته لاړ چېرته چې لوگرو فصلونه رېبل. ۱۹) هغه خپل پلار ته شكایت وكړ: <زما سر خوږيږي، هغه ډېر خوږيږي!>

د هغه پلار خپل نوکر ته وويل: <هغه بېرته خپلې مور ته بوځه.> ۲۰) نوکر هغه هلک راپورته کړ او خپلې مور ته يې راوړ. هلک تر غرمې پورې د مور په زنگنونو باندې ناست ؤ او د غرمې په وخت کې مړ شو. ۲۱) هغې هلک د ايشع كوټې ته وخپړاوه او د هغه په

کت کې يې واچاوه. بيا هغې دروازه بنده کړه او لاړه.

٢٢ هغې خپل مېړه راوغوښت او ورته وېي ويل: <يو نوکر د خره سره دلته راولېږه. زه غواړم چې د خدای نبي الیشع ژر ووينم او بېرته به راستنه شم.>

٢٣ د هغې مېړه پوښتنه وکړه: <ولې غواړې چې نن هغه ته ورشي؟ نن خو نه د سبت ورځ ده او نه د نوې میاشتي اختر دی!>

هغې ځواب ورکړ: <خیر و خیریت دی.> ٢٤ هغې په خره باندې کته واچوله او خپل نوکر ته يې وویل: <خر ژر بوځه، ترڅو چې ما درته ویلي نه وي مه درېږه.> ٢٥ بیا هغه روانه شوه او د کرمل غره ته لاړه چېرته چې الیشع موجود ؤ.

کله چې هغه يې ولیدله، خپل خدمتگار جیحزي ته يې وویل: <هغه شونیمي ښځه ده چې راروانه ده. ٢٦ منډه کړه، د هغې مخې ته ورشه او پوښتنه وکړه چې هغه او د هغې مېړه او زوی ښه دي او که نه.>

هغې جیحزي ته ځواب ورکړ: <هو، خیر و خیریت دی.> ٢٧ مگر څنگه چې هغه غره ته ورسېدله، الیشع ته ورغله او د هغه پښې يې ونيولې. جیحزي د هغې خواته ورروان شو چې هغه ليرې ټپل وهي، مگر الیشع وویل: <هغه پرېږده! آيا ته نه وینې چې هغه څومره خفه ده؟ مگر څښتن ماته په دې هکله څه نه دي ویلي.>

٢٨ هغې ښځې وویل: <ښاغلیه، آيا ما ستاسو څخه د زوی غوښتنه کړې وه؟ آيا تاسو ته مې ویلي نه وو چې ما مه غولوی؟>

٢٩ الیشع وویل: <ای جیحزي، ځان تیار کړه، زما امسا درسره واخله او د هغې کور ته لاړ شه. په لاره کې به چاته سلام نه اچوي او نه به د چا سلام ځوابوي. کله چې هلته

ورسېدلې، امسا د هلک په مخ باندې کېږده.

﴿٣٠﴾ مگر د هلک مور الیشع ته وویل: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې زه به بې له تا لاره نه شم.> نو الیشع راپاڅېده او د هغې سره لاړ.

﴿٣١﴾ جیحزي د هغوی څخه مخکې لاړ او د هلک په مخ باندې یې امسا کېښوده، مگر هلک ونه خوځېده او هېڅ غږ یې ونه کړ. جیحزي بېرته الیشع ته ورغی او هغه ته یې وویل: <هلک راوینن نه شو.>

﴿٣٢﴾ الیشع د هغې ښځې کور ته ورسېده، خپلې کوتې ته ورغی او ویې لیدل چې د هلک مری د هغه په کت کې پروت دی. ﴿٣٣﴾ هغه کوتې ته ورننوت، دروازه یې بنده کړه او څښتن ته یې دعا وکړه. ﴿٣٤﴾ بیا هغه کت ته ورغی او په مری باندې پرېوت. خپله خوله یې د هلک په خوله کېښوده، سترگې یې د هلک په سترگو او خپل لاسونه یې د هغه په لاسونو باندې کېښودل. څنگه چې هغه په هلک باندې خپل ځان وغزاوه د هلک وجود تود شو. ﴿٣٥﴾ الیشع راپاڅېده او په کوټه کې یوه خوا او بله خوا ګرځېده، بیا هغه بېرته لاړ او د هلک په مری باندې یې خپل ځان وغزاوه. په دې وخت هلک اووه ځلې وپرنځېده او خپلې سترگې یې وغړولې.

﴿٣٦﴾ الیشع جیحزي ته غږ وکړ او ورته ویې ویل: <د هلک مور ته ووايه چې دلته راشي.> جیحزي هماغسې وکړل او کله چې هغه راغله الیشع ورته وویل: <خپل زوی دې واخله.> ﴿٣٧﴾ هغه الیشع ته ټیټه شوه او پښو ته یې پرېوته، بیا یې خپل زوی واخیست او ووته.

د الیشع دوه نورې معجزې

٢٨) كوم وخت چې اليشع جلجال ته راستون شو، په هغه ځای کې قحطي وه.

کله چې د نبیانو یوه ډله د هغه په وړاندې ناسته وه، الیشع خپل خدمتگار ته وویل: <يو غټ لوبنی په اور باندې کېږده او دغو نبیانو ته قورمه پخه کړه.>

٢٩) د هغو څخه یو تن ځنگل ته لاړ چې یو څه بوتی راټول کړي. هغه یو د کدو ځنگلي بوتی پیدا کړ او دومره کدوان یې ورڅخه راوشکول چې هغه وړلی شول. مگر هغه نه پوهېده چې دا څه شی دی. کله چې هغه بېرته راستون شو، نو هغه کدوان یې ټوټې ټوټې کړل او په قورمه کې یې واچول. ٤٠) کله یې چې قورمه نبیانو ته واچوله چې ویې خوري او هغوی په خوړلو پیل وکړ، ناڅاپه هغو چيغې کړې او ویې ویل: <ای د خدای نبی، په دې کې زهر دي!> نو هغوی دا قورمه ونه شوه خوړلی.

٤١) الیشع وویل: <لږ اوږه راته راوړئ.> الیشع هغه اوږه په قورمه کې واچول او ویې ویل: <اوس یې هغوی ته ورکړه چې ویې خوري.> نو په خوړو کې زهر نه وو.

٤٢) یو سړی د بل شلیشه څخه راغی او الیشع ته یې یو څه تازه غلې دانې او د اولنیو ربیل شویو اوربشو شل ډوډی راوړې. الیشع وویل: <دا خلکو ته ورکړه چې ویې خوري.>

٤٣) د هغه خدمتگار وویل: <آیا دا د سلو سړیو دپاره بس دي؟>

الیشع ځواب ورکړ: <هغوی ته یې ورکړه چې ویې خوري. ځکه چې څښتن فرمایي: هغوی به ماږه شي او یو څه به ورڅخه پاتې هم شي.> ٤٤) نو خدمتگار د هغوی په منځ کې ډوډی کېښوده او لکه څنګه چې څښتن فرمایلي وو هغوی ټول ماږه شول او یو څه ورڅخه پاتې هم شول.

د نعمان شفا

٥ ﴿١﴾ نعمان د سوريې د لښکرو قوماندان ؤ. خښتن د هغه او د هغه لښکرو سره مرسته وکړه چې خپلو دښمنانو ته ماتې ورکړي، نو د سوريې پاچا د نعمان ډېر درناوی کاوه. نعمان ډېر زړور عسکر ؤ مگر د جذام په ناروغۍ باندې اخته ؤ.

٦ ﴿٢﴾ يوه ورځ چې کله د سوريې لښکرو په اسراييلو باندې يرغل وکړ، هغوی يوه وړه اسراييلي نجلی ونيوله او هغه د نعمان د نبخې وينځه شوه. ﴿٣﴾ يو څه موده وروسته هغې نجلی خپلې بادارې ته وويل: <کشکې ستا مېره نعمان هغه نبی ته ورشي چې په سامره کې دی، نو هغه ته به د جذام څخه شفا ورکړي.>

٧ ﴿٤﴾ کله چې نعمان د هغې نجلی خبره پاچا ته وکړه، ﴿٥﴾ پاچا ځواب ورکړ: <د اسراييلو پاچا ته ورشه. زه به ورته يو ليک ولېرم.>

نعمان دېرش زره مثقاله سپين زر، شپږ زره مثقاله سره زر او لس جوړه کالي له ځانه سره واخيستل او روان شو. ﴿٦﴾ همدارنگه هغه د اسراييلو پاچا ته ليک هم يووړ. په هغه کې داسې ويل شوي وو: <خپل خدمتگار نعمان تاته درلېرم چې هغه ته د جذام څخه شفا ورکړي.>

٨ ﴿٧﴾ کله چې د اسراييلو پاچا هغه ليک ولوست، هغه له وېرې خپل کالي وشلول او وپي ويل: <د سوريې پاچا دا يقين لري چې زه دې سړي ته د جذام څخه شفا ورکولای شم! آيا هغه فکر کوي چې زه خدای يم چې د مرگ او ژوند اختيار لرم؟ هغه غواړي په دې بهانه زمونږ سره وجنگيږي.>

٩ ﴿٨﴾ کله چې اليشع د خدای نبی له دې پېښې څخه خبر شو، هغه د اسراييلو پاچا ته دغه

پیغام ولېره: <ولې دومره وپرېږې؟ هغه سړی ماته راولېره، ترڅو هغه پوه شي چې په اسراییلو کې نبی شته.>

۹) بیا نعمان د خپلو آسونو او جنگي گاډیو سره روان شو او د الیشع د کور په دروازه کې ودرېد. ۱۰) الیشع یو نفر بیرون ولېره چې هغه ته داسې ووايي: <لاړ شه او د اردن په سیند کې اووه ځلې خپل ځان ومینځه. نو بیا به ستا د بدن پوستکی عادي حالت ته راشي او بېخي به روغ شې.>

۱۱) مگر نعمان ډېر په قهر شو او لاړ، وپې ویل: <ما فکر کاوه چې هغه به بیرون راووزي، زما په مخ کې به ودرېږي او خپل څښتن خدای ته به دعا وکړي، بیا به خپل لاس زما د پوستکي د پاسه تېر کړي او ما به روغ کړي.> ۱۲) آیا د دمشق سیندونه، ابانه او فرفر د اسراییلو د ټولو سیندونو څخه بڼه نه دي؟ زه کولی شم چې په هغو کې خپل ځان ومینځم او روغ شم.>

۱۳) د هغه خدمتگاران ورغلل او ورته وپې ویل: <ای زمونږ پلاره، که چېرې هغه نبی تاسو ته ویلي وای چې کوم سخت کار وکړئ تاسو به هغه کار کړی وای. نو څه چې هغه درته ویلي دي ولې هماغسې نه کوئ؟ لاړ شئ خپل ځان ومینځئ نو روغ به شئ.> ۱۴) نو نعمان د اردن سیند ته ورکوز شو او لکه څنګه چې د خدای نبی ورته ویلي وو خپل ځان یې اووه ځلې پکې ومینځه. هغه بېخي جوړ شو او د هغه پوستکی د ماشوم د پوستکي په شان نرم شو.

۱۵) نعمان او د هغه ټول سړي بېرته الیشع ته ورغلل. نعمان د هغه په مخ کې ودرېد او وپې ویل: <اوس زه پوه شوم چې د اسراییلو خدای په ټوله نړۍ کې یوازې خدای دی. بڼاغلیه، آیا زما له خوا به سوغات قبول کړئ؟>

﴿١٦﴾ ايشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن په نوم چې زه يې خدمتگار يم قسم خورم چې هېڅ شی به ستا څخه وانځلم.>

نعمان زاری کولې، مگر ايشع نه منل. ﴿١٧﴾ په آخر کې نعمان وويل: <که چېرې دا سوغات قبول نه کړئ، نو اجازه راکړئ چې د دې ځای له خاورو څخه دوه قچرې بار کړم او د ځان سره يې يوسم. ځکه چې له همدا اوس نه به زه د اسراييلو له څښتن څخه پرته کوم بل خدای ته قربانۍ يا سوځېدونکې نذرانې وړاندې نه کړم.﴾ ﴿١٨﴾ مگر کله چې د سوريې پاچا د رمون د عبادت ځای ته ننوځي چې هلته سجده وکړي او هغه زما په مړوند تکيه کوي او پخپله هم سجده کوم، نو څښتن ته زاری کوم چې ما وبخښي.>

﴿١٩﴾ ايشع په ځواب کې وويل: <خپل کور ته په خير سره لاړ شه.> وروسته بيا نعمان لاړ.

د جيحزي حرص

نعمان لا دومره ليرې نه ؤ تللی، ﴿٢٠﴾ چې جيحزي د خپل ځان سره وويل: <ايشع دغه سوريایي ډېر په اسانۍ سره پرېښود. هغه بايد د نعمان سوغات اخیستی وای. زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې زه به د هغه پسې وځغلم او يو څه به ورڅخه واخلم.> ﴿٢١﴾ نو هغه په چټکۍ سره نعمان پسې ورغی.

کله چې نعمان وليدل چې جيحزي د هغه پسې منډې وهي، هغه د خپلې گاډۍ څخه رانښکته شو چې د هغه سره وويني. نعمان پوښتنه وکړه: <خيريت دی؟>

﴿٢٢﴾ جيحزي ځواب ورکړ: <هو، خيريت دی، مگر بادار مې زه راولېږلم چې تاته ووايم همدا اوس د نبیانو د ډلې دوه غړي د افرایم د غرنۍ سيمې څخه رارسېدلي دي. هغه غواړي

چې ته هغوی ته د سپینو زرو درې زره ټوټې او دوه جوړې ظریفې جامې ورکړې. < ٢٣ >
 نعمان ځواب ورکړ: <بې شکه، د دې اندازې دوه چنده سپین زر ولې نه اخلې؟> هغه
 جیحزي په دې باندې راضي کړ چې هغه ټول واخلي، بیا یې هغه سپین زر په دوه کڅوړو
 کې وټرل. هغه دا کڅوړې او کالي خپلو دوو خدمتگارانو ته وسپارل او هغوی دا شيان د
 جیحزي څخه مخکې یوړل. < ٢٤ > کله چې هغوی هغې غونډۍ ته ورسېدل چې الیشع پکې
 اوسېده، جیحزي هغه کڅوړې د خدمتگارانو څخه واخیستلې او په کور کې یې کېښودلې. بیا
 هغه د نعمان خدمتگاران بېرته ولېږل. < ٢٥ > جیحزي بېرته کور ته ننوت او الیشع د هغه څخه
 پوښتنه وکړه: <چېرته وې؟>

هغه ځواب ورکړ: <بناغلیه، هېڅ چېرې نه وم تللی.>

< ٢٦ > مگر الیشع وویل: <آیا ته پوه نه شوې، کله چې نعمان د خپلې جنګي ګاډۍ څخه
 راکوز شو چې ستا سره وګوري زما روح هلته ؤ؟ آیا دا د دې وخت دی چې ته پیسې او
 کالي، د زیتونو او انګورو باغونه، پسونه او پادې یا غلامان او وینځې واخلي؟ < ٢٧ > په دې
 سبب چې تا دا کار کړی دی، نو اوس به د نعمان جذام په تا باندې راشي او ته او ستا
 اولاده به تل په دې ناروغۍ باندې اخته وي!>

ناڅاپه د جیحزي پوستکي د جذام له کبله د واورې په شان سپین شو او هغه لاړ.

د تبر د سر معجزه

٦ < ١ > یوه ورځ د نبيانو ډلې الیشع ته وویل: <په کوم ځای کې چې مونږ ستاسو د
 مشرۍ لاندې اوسېږو، ډېر کوچنی ځای دی. < ٢ > مونږ ته اجازه راکړئ چې د اردن سیند
 ته لاړ شو او مونږ هر یو، یوه یوه ونه ووهو ترڅو وکولای شو د اوسېدلو دپاره یو ځای

جوړ کړو.

اليشع خواب ورکړ: <خئی، لاړ شی!>

۳ د نبیانو له ډلې څخه یو تن پوښتنه وکړه: <تاسو زموږ سره نه خئی؟>

اليشع خواب ورکړ: <هو، درسره هم> ۴ او هغه ورسره لاړ.

کله چې هغوی د اردن سیند ته ورسېدل نو د ونو په وهلو یې پیل وکړ. ۵ هغه وخت چې یو نبي کار کاوه، د هغه تېر د لاستې څخه ووت او په اوبو کې ولوېد. هغه چیغې ووهلې: <آه ای زما باداره! دا تېر ما د چا څخه امانت اخیستی و.>

۶ ایشع د خدای نبي پوښتنه وکړه: <هغه په کوم ځای کې ولوېد؟> سړي هغه ځای ته په گوته اشاره وکړه او ایشع یو لرگی پرې کړ او په هماغه ځای کې یې په اوبو کې واچاوه. د تېر سر د اوبو سطحې ته راپورته شو او د اوبو د پاسه گرځېده. ۷ ایشع هغه ته وویل: <اوس یې راواخله.> سړي لاس وراوړد کړ او هغه یې راوښووه.

د سوریې د لښکرو ماتې

۸ د سوریې پاچا د اسراییلو سره جنگ کاوه. هغه د خپلو عسکري منصبدارانو سره مشوره وکړه او د خېمو د ودرولو دپاره یې یو ځای غوره کړ.

۹ مگر ایشع د اسراییلو پاچا ته دا خبرداری ورولېږه: <هغه ځای ته نژدې ورنه شی. ځکه چې د سوریې لښکرو په هغه ځای کې خېمې ودرولې دي.> ۱۰ نو پاچا هغو خلکو ته چې په هغه ځای کې اوسېدل خبرداری ورکړ چې د خپلو ځانونو ساتنه وکړي. دا کار خو ځلې وشو.

١١) کله چې د سوريې پاچا په دې پوه شو چې څه کيږي هغه ډېر په قهر شو. هغه خپل عسکري منصبدران راوغوښتل او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ستاسو څخه څوک د اسراييلو د پاچا پلوي کوي؟>

١٢) د هغوی څخه يو تن ځواب ورکړ: <ای اعليحضرته، هېڅوک نه، دا يو اسراييلي نبي دی چې ايشع نومېږي. هغه خپل پاچا ته خبر ورکوي، حتی هغه خبرې چې تاسو يې د خپلې خوب په کوټه کې کوئ.>

١٣) پاچا حکم وکړ: <هغه چې هر چېرې وي راپيدا يې کړئ! زه به عسکر ولېرم ترڅو هغه ونيسي.> هغوی خبر شول چې ايشع د دوتان په ښارگوټي کې دی او پاچا ته يې خبر ورکړ. ١٤) هغه يو لوی لښکر د آسونو او جنگي گاډيو سره هلته ولېږه. هغوی د شپې له خوا روان شول او هغه ښارگوټی يې کلابند کړ.

١٥) بله ورځ سهار وختي، کله چې د ايشع خدمتگار راپاڅېد او بيرون راووت، ويې ليدل چې د سوريې لښکرو د آسونو او جنگي گاډيو سره ښارگوټی کلابند کړی دی. هغه ايشع ته راستون شو او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ای زما باداره، څه وکړو؟>

١٦) ايشع ځواب ورکړ: <مه وپېرېږه! زمونږ لښکرې د هغوی په پرتله زياتې دي.> ١٧) بيا هغه داسې دعا وکړه: <ای څښتنه، د هغه سترگې وغړوه چې وويني.> او څښتن د هغه خدمتگار ته توان ورکړ چې د ايشع شاوخوا غونډی وويني، چې د اور لرونکو آسونو او لمبه لرونکو گاډيو څخه ډکې دي.

١٨) څنگه چې د سوريې لښکرې ورنژدې شوې، ايشع دعا وکړه: <ای څښتنه، دا عسکر رانده کړه!> نو د ايشع د دعا په اساس څښتن هغوی رانده کړل.

١٩) ايشع د دښمن لښکرو ته وويل: <تاسو په غلطه لاره او غلط ښارگوټي ته راغلي يئ. ما پسې راځئ. زه به تاسو هغه سړي ته ورسوم چې تاسو يې لټوئ.> ايشع هغوی د سامري ښار ته بوتلل.

٢٠) کله چې ټول عسکر ښار ته ننوتل، ايشع دعا وکړه: <ای څښتنه، اوس د دوی سترگې وغړوه چې وويني.> نو څښتن د هغوی سترگې وغړولې او هغوی وليدل چې دننه په سامره کې دي.

٢١) کله چې د اسراييلو پاچا هغوی وليدل، د ايشع څخه يې پوښتنه وکړه: <ای ښاغلیه، آیا هغوی ووژنم؟ آیا هغوی ووژنم؟>

٢٢) ايشع ځواب ورکړ: <نه، حتی هغه لښکري چې تا په جنگ کې هم نيولې وي، نو ته حق نه لرې چې هغوی ووژني. د هغه په ځای هغوی ته د خوړلو او څښلو دپاره يو څه ورکړه او هغوی پر پرده چې بېرته خپل پاچا ته ورستانه شي.> ٢٣) د اسراييلو پاچا هغوی ته يوه لويه مېلمستيا تياره کړه. کله چې هغوی د خوړلو او څښلو څخه وزگار شول، نو هغوی يې بېرته د سوريې پاچا ته وروولېدل. له هغې وروسته د سوريې لښکرو تر ډېرې مودې پورې د اسراييلو په سيمه باندې بريد ونه کړ.

د سامري کلابندي او قحطي

٢٤) يو څه موده وروسته، د سوريې پاچا بنهدد خپل ټول لښکر سره راغونډ کړ، بيا هغوی سامري ته روان شول او هغه يې کلابنده کړه. ٢٥) هغوی خپلې کلابندۍ ته تر هغه وخته پورې دوام ورکړ ترڅو په ښار کې د خوراک دپاره هېڅ شې پاتې نه شو. په حقيقت کې، د خره يو سر په اتيا مثقاله سپينو زرو او د کوتري دوه سوه گرامه فاضله مواد په پنځه مثقاله سپينو زرو باندې خرڅېدل.

٢٦) يوه ورځ د اسراييلو پاچا د بنار په دېوال باندې قدم واهه، يوې ښځې هغه ته نارې کړې: <ای اعلیحضرتہ، زما سره مرسته وکړئ!>

٢٧) پاچا وويل: <څښتن چې ستا سره مرسته نه کوي، نو زه يې څنگه وکړم؟ آيا ته فکر کوې چې زما سره غلې دانې يا د انگورو شراب شته چې تاته يې درکړم؟> ٢٨) وروسته هغه د ښځې څخه وپوښتل: <څه شکايت لري؟>

هغې ځواب ورکړ: <دې ښځې وړاندیز درلود او ماته يې وويل: نن ورځ ته خپل زوی دلته راوړه چې ويې خورو او زه به سبا ته خپل زوی راوړم چې دواړه يې وخورو. ٢٩) نو ما خپل زوی پوخ کړ او هغه مو وخوړ. بله ورځ مې هغې ښځې ته وويل چې خپل زوی راوړه چې ويې خورو، خو هغه يې پټ کړ.>

٣٠) کله چې پاچا دا کيسه واورېدله، هغه له غمه خپل کالي وشلول. څرنگه چې هغه د بنار په دېوال باندې ولاړ ؤ، نو خلکو وليدل چې هغه د خپلو کاليو لاندې د وير کالي اغوستي وو. ٣١) هغه وويل: <خدای دې ما ووژني چې د ورځې د ختمېدو څخه مخکې د اليشع سر د تنې نه پرې نه کړی شي!> ٣٢) نو هغه د اليشع پسې يو استازی ولېږه چې هغه راولي.

په هغه وخت کې اليشع په خپل کور کې ؤ او د اسراييلو ډېرو مهمو سپين ږيرو د هغه سره غونډه درلوده. مخکې له دې چې د پاچا استازی ورورسيږي، اليشع هغو ته وويل: <آيا پوهېږئ چې هغه قاتل، يو نفر زما د سر د پرېکولو دپاره رالېږلی دی؟ هرکله چې هغه راشي، دروازه بنده کړئ او هغه دننه مه راپرېږدئ. زه يقين لرم چې د هغه بادار به په خپله هم د هغه پسې راشي.>

٣٣) د اليشع خبرې پای ته نه وې رسېدلې، چې پاچا راورسېد. هغه وويل: <دا څښتن دی

چې په مونږ باندې يې دا کړاو راوستی دی. نور ولې د هغه مرستې ته انتظار وباسم؟ <

۷ (۱) ایشع ځواب ورکړ: <د څښتن خبرو ته غوږ ونیسه، چې هغه فرمایلي دي: سبا به په همدې وخت په سامره کې یو من د غنمو اوږه یا دوه منه اوربشې په یو مثقال سپینو زرو باندې خرڅې شي.>

(۲) د پاچا هغه منصبدار چې شخصي خدمتگار یې ؤ ایشع د خدای نبي ته وویل: <زه په دې باندې باور نه لرم! حتی که څښتن د اسمان څخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي.>

ایشع ځواب ورکړ: <ته به په خپلو سترگو هغه ووينې چې داسې به وشي، مگر ته به له هغو څخه هېڅ هم ونه خورې.>

د سوريې د لښکرو تېښته

(۳) په همدې وخت کې څلور نفره چې په جذام باندې اخته وو د سامرې د دروازې څخه بیرون وو. هغوی یو او بل ته وویل: <مونږ ولې دلته کښېنو او مرگ ته انتظار وباسو؟ (۴) بنار ته ننوتل گټه نه لري، ځکه چې مونږ به هلته له لوږې څخه مړه شو، مگر که دلته پاتې شو، هم مړه کېږو. نو راځئ چې د سوريې کمپ ته ورشو، که هغوی زمونږ سره ډېر بد هم وکړي نو مونږ به ووژني، خو کېدای شي چې هغوی مونږ ژوندي پرېږدي.> (۵) نو څنگه چې تیاره کېدله، هغوی د سوريې کمپ ته ورغلل، مگر کله چې هغوی هلته ورسېدل، هلته هېڅوک نه ؤ. (۶) څښتن په سوريایانو باندې داسې آواز واوروه لکه چې یو لوی لښکر د آسونو او جنگي گاډیو سره راروان وي. سوريایانو داسې فکر کاوه چې د اسراییلو پاچا د حیثیانو او مصریانو پاچاهان اجیران نیولي دي او د هغوی لښکرې به ورباندې برید وکړي.

٧ نو په هماغه ماښام سوريایان د خپل ژوند د ژغورلو په خاطر وټنښتېدل. خپلې خېمې، آسونه او خره يې پرېښودل او کمپ يې لکه څنگه چې و هماغسې پرېښود.

٨ کله چې هغه څلور جداميان د کمپ يوې گونبې ته ورسېدل، هغوی يوې خېمې ته ورننوتل. هغوی وخورل او ويې څښل او سپين زر، سره زر او کالي چې يې پيدا کړل هغه يې د ځان سره يوړل او پټ يې کړل. بيا د دويم ځل دپاره راغلل، بلې خېمې ته ورننوتل او هرڅه يې چې لاس ته راوړل هغه يې د ځان سره يوړل او هغه يې هم پټ کړل. بيا هغوی يو او بل ته وويل: <مونږ بايد دا کار ونه کړو! مونږ ښه زېری لرو او هغه بايد د خپلو ځانونو سره ونه ساتو. که چېرې مونږ غلي پاتې شو او تر سهاره پورې صبر وکړو، نو مونږ به د سزا وړ شو. راضي چې همدا اوس لاړ شو او د پاچا درباريانو ته خبر ورکړو.> ٩ نو هغوی بېرته سامرې ته لاړل، د ښار د دروازې ساتونکو ته يې غږ وکړ او هغوی ته يې وويل: <مونږ همدا اوس د سوريایانو د لښکرو د کمپ څخه راغلو، ټول عسکر تللي وو! آسونه او خره ترلي پاتې شوي وو او خېمې هماغسې ولاړې وې. مونږ هېڅوک ونه لیده او نه مو د چا آواز واورېد.>

١١ ساتونکو د دې خبر اعلان وکړ او بيا وروسته د پاچا ماښام ته دا خبر ورسېد. ١٢ لا شپه وه، چې پاچا له خپلې بستري څخه راپاڅېد او خپلو درباريانو ته يې وويل: <زه پوهېږم چې سوريایانو څه پلان جوړ کړی دی! هغوی خبر دي چې مونږ له لورې څخه مړه کېږو، نو هغوی خپل کمپ پرېښی او تللي دي او په بانډو کې پټ شوي دي. هغوی فکر کوي چې مونږ به د ډوډۍ پيدا کولو دپاره ښار پرېږدو. بيا به مونږ ژوندي ونيسي او ښار ته به راننوخې.>

١٣ د هغه د درباريانو څخه يو تن وويل: <د دې ښار خلک هسې هم د هغو خلکو په شان چې پخوا مړه شوي دي، د مرگ په حال کې دي. پرېږدئ چې يو څو سړي د پاتې

شویو آسونو څخه پنځه آسونه خونین کړي، ترڅو هغوی ولېږو او دا څرگنده کړو چې څه پېښ شوي دي. < ۱۴ > هغوی یو څو نفره غوره کړل او پاچا هغوی په دوه جنگي گاډیو کې ولېږل او امر یې ورته وکړ چې لاړ شي او دا خبره معلومه کړي چې د سوریې په لښکرو باندې څه شوي دي. < ۱۵ > هغه نفر د اردن د سیند پورې لاړل او هغوی په ټوله لاره کې ولیدل چې سوریایانو د تېښتې په وخت کې کالي او سامانونه غورځولي دي. بیا هغوی بېرته راستانه شول او پاچا ته یې راپور ورکړ. < ۱۶ > د سامرې خلک بیرون ووتل او د سوریایانو کمپ یې لوټ کړ. لکه څنګه چې څښتن فرمایلي وو، یو من د غنمو اوږه یا دوه منه اوربشې په یو مثقال سپینو زرو باندې خرڅېدلې.

< ۱۷ > د اسراییلو پاچا هغه منصبدار چې ځانګړي خدمتګار یې ؤ، د ښار د دروازې د مسوول په توګه وټاکه. لکه څنګه چې الیشع په هغه وخت کې چې پاچا د هغه د لیدلو دپاره ورغلی ؤ، وړاندوینه کړې وه، نوموړی منصبدار د خلکو تر پښو لاندې شو او مړ شو. < ۱۸ > الیشع پاچا ته ویلي وو: < سبا په همدې وخت په سامره کې به یو من د غنمو اوږه او دوه منه اوربشې په یو مثقال سپینو زرو باندې خرڅېږي. > < ۱۹ > هغه منصبدار په ځواب کې ویلي وو: < زه په دې باندې باور نه لرم! حتی که څښتن د اسمان څخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي. > او الیشع ځواب ورکړی ؤ: < ته به په خپلو سترګو هغه وویښې چې داسې به وشي، مګر ته به له هغو څخه هېڅ هم ونه خورې. > < ۲۰ > او د الیشع وړاندوینه ترسره شوه - هغه منصبدار د ښار په دروازه کې د خلکو د پښو لاندې مړ شو.

شونیمي ښځه او د هغې ځمکه

< ۲۱ > الیشع هغې ښځې ته چې د هغې زوی یې بېرته راژوندی کړی ؤ وویل: < د خپلې کورنۍ سره کوم بل ځای ته لاړه شه او هلته د یو څه مودې دپاره واوسېږه، ځکه چې

څښتن په دې هېواد باندې قحطي راوړي او هغه به تر اوو کالو پورې دوام وکړي. < ٢ >
لکه څنگه چې د خدای نبي الیشع ويلي وو هغې ښځې کټ مټ هماغسې وکړل او هغه لاره
چې د فلسطینیانو په هېواد کې واوسېږي. هغه د خپلې کورنۍ سره اووه کاله په هغه ځای کې
واوسېدله.

٣ > د اوو کالو په پای کې، هغه اسراییلو ته راستنه شوه، پاچا ته لاره او ورته زاری یې
وکړې چې کور او جایداد یې بېرته ورکړل شي. < ٤ > په دې وخت کې، پاچا د الیشع د
خدمتگار جیحزي سره خبرې کولې. د هغه څخه یې وغوښتل چې د الیشع د ټولو
حیرانوونکو کارونو په هکله معلومات ورکړي. < ٥ > په داسې حال کې چې جیحزي هغه ته
د هغه مړ هلك په هکله چې الیشع بېرته راژوندی کړی ؤ خبرې کولې، هغه ښځه د خپل
زوی سره راوړسېدله چې پاچا ته عرض وکړي. جیحزي وویل: < ای اعلیحضرته! هغه ښځه
دا ده او دا د هغه زوی دی چې الیشع راژوندی کړی دی. > < ٦ > پاچا هغې ښځې ته وویل
چې خپله کیسه بیان کړي او هرڅه چې پېښ شوي وو هغې ورته بیان کړل. بیا پاچا د خپلو
درباریانو څخه یو تن ته وویل: < ټول جایداد هغې ته بېرته ورکړه، برسېره پردې د ځمکې
عایدات د هغې ورځې نه چې هغه له دې ځای نه تللې وه تر اوسه پورې هم ورکړه. >

د حزاییل له خوا د ښه وژنه

٧ > الیشع هغه وخت دمشق ته لاړ چې د سوریې پاچا ښه ناروغ ؤ. کله چې پاچا ته یې
خبر ورکړ چې الیشع دلته راغلی دی، < ٨ > هغه حزاییل ته وویل: < د خدای د نبي الیشع
دپاره د ځان سره یو سوغات واخله، لاړ شه، د هغه سره وگوره او ورته ووايه چې د څښتن
څخه پوښتنه وکړي چې زه به روغ شم که نه. >

٩ > بیا حزاییل د څلوېښتو اوښانو سره چې د دمشق ډېر ښه تولیدات ورباندې بار وو

روان شو او ایشع ته یې د سوغات په توگه یوړل. هغه نبي را پیدا کړ او ورته ویې ویل:
> ستاسو خدمتکار بنهدد پاچا زه ستاسو حضور ته رالېږلی یم ترڅو په دې پوه شم چې
هغه به روغ شي که نه.<

۱۰) ایشع حزاییل ته وویل: > هغه ته ووايه چې ته به روغ شي، مگر خښتن ماته مخکې
فرمایلي وو چې په حقیقت کې به بنهدد خامخا مړ شي.< ۱۱) ایشع حزاییل ته داسې په
خیر کتل تر هغې چې هغه وشرمېده، بیا ایشع وژړل.

۱۲) حزاییل پوښتنه وکړه: > ای ښاغلیه، ولې ژاړئ؟<

ایشع ځواب ورکړ: > ځکه زه پوهېږم چې ته به د اسراییلو قوم ته ډېر زیان ورسوي. ته به
د هغوی دېوال لرونکي ښارونه وسوځوي او د هغوی ځوانان به ووژني. د هغوی اولادونه به
توتې توتې کړي او د هغوی د امیدوارو ښځو گېډې به هم خیرې کړي.<

۱۳) حزاییل ځواب ورکړ: > زما په شان یو معمولي انسان دومره غټ کار څنگه کولی
شي؟<

ایشع ورته وویل: > ای حزایيله، خښتن ماته ښودلي دي چې ته به د سوریې پاچا شي.<

۱۴) حزاییل بېرته بنهدد ته ورغی. بنهدد ورڅخه پوښتنه وکړه: > ایشع څه وویل؟<

حزاییل ځواب ورکړ: > هغه وویل چې ته به هر ورو روغ شي.< ۱۵) مگر په راتلونکې
ورځ، حزاییل یوه کمپله راواخیسته، په اوبو کې یې خېشته کړه او د پاچا په منځ باندې یې
کېښوده تر هغې پورې چې د هغه ساه بنده شوه او هغه مړ شو. بیا حزاییل د هغه په ځای
پاچا شو.

د يهودا پاچا يهورام

(دويم تواريخ ۲۱: ۱ - ۲۰)

١٦ په اسراييلو کې د اخاب د زوی يورام د پاچاهۍ په پنځم کال، د يهوشافاط زوی يهورام د يهودا پاچا شو. ١٧ يهورام د دوه دېرشو کالو په عمر و چې پاچا شو او اته کاله يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه.

١٨ يهورام لکه د اخاب د کورنۍ په شان د اسراييلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. د اخاب لور د يهورام بنځه وه او هغه د خښتن په وړاندې گناه وکړه، ١٩ مگر خښتن نه غوښتل چې يهودا له منځه يوسي، ځکه چې هغه د خپل خدمتگار داود سره ژمنه کړې وه چې د هغه اولاده به تل په يهودا باندې پاچاهي کوي.

٢٠ د يهورام په پاچاهۍ کې، د ادوم خلک ياغي شول او د ځان دپاره يې خپل پاچا وټاکه. ٢١ نو يهورام د خپلو ټولو جنگي گاديو سره صعير ته روان شو، چې هلته ادومي لښکر هغوی کلابند کړل. د شپې هغه او د هغه د جنگي گاديو قوماندانانو کلابندي ماته کړه او د يهورام عسکر خپلو کورونو ته وتښتېدل. ٢٢ يهودا هېڅکله ونه شو کولی چې په ادوم باندې خپله واکمني بېرته تر لاسه کړي. حتی د لښه ښاريان هم په هغه وخت کې ياغي شول.

٢٣ د يهورام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ٢٤ يهورام مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو او د هغه زوی اخزيا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا اخزيا

(دويم تواريخ ۲۲: ۱ - ۶)

۲۵ په اسراييلو کې د يورام د پاچاهۍ په دولسم کال، د يهورام زوی اخزيا د يهودا پاچا شو. ۲۶ اخزيا د دوه ويشت کالو په عمر و چې پاچا شو او يو کال يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور عتليا وه چې د اسراييلو د پاچا عمري لمسی وه. ۲۷ څرنگه چې اخزيا د اخاب د کورنۍ سره د خېښۍ اړيکې درلودلې، نو هغه هم د هغوی په شان د خښتن په وړاندې گناه وکړه.

۲۸ اخزيا د اسراييلو د پاچا يورام سره لار چې د جلعاد په راموت کې په حزايل پاچا او د سوريې په لښکرو باندې برید وکړي. په دې جگړه کې سوريایانو يورام ټپي کړ. ۲۹ نو هغه د يزرعيل ښار ته راستون شو چې ټپ يې روغ شي. اخزيا د هغه د ليدلو دپاره هلته ورغی.

بيهو او د تخت نيونه

۹ ۱ په دې دوران کې اليشع د نبیانو د ډلې څخه يو نبي راوغوښت او ورته وېي ويل: >په جلعاد کې د راموت ښار ته د تگ دپاره تيار شه. دا د زيتونو د تېلو بوتل له ځانه سره واخله او هلته لار شه. ۲ کله چې هلته ورسېدلې، د يهوشافاط زوی او د نمشي لمسی بيهو راپيدا کړه. هغه يو داسې کوټې ته بوځه چې د خپلو ملگرو څخه جلا وي، ۳ بيا د هغه په سر باندې د زيتونو تېل واچوه. هغه ته داسې ووايه: خښتن فرمايي چې ته مې د اسراييلو د پاچا په توگه غوره کړی يې. کله چې دا کار سرته ورسېد، پرته له ځنده دروازه خلاصه کړه او د هغه ځای څخه وتښته! <

٤) بيا هغه نبي راموت ته لار. ٥) كله چې هغه هلته ورسېد، د لښكرو منصبدارانو غونډه درلودله. هغه وويل: <اي بناغليه، زه ستا دپاره يو پيغام لرم.>

يهو پوښتنه وكړه: <زمونږ څخه د كوم يو دپاره؟>

نبي ځواب وركړ: <اي بناغليه، ستاسو دپاره.> ٦) نو يهو راپاڅېده او دننه لار. نبي د يهو په سر باندې د زيتونو تېل واچول او هغه ته يې وويل: <د اسراييلو څښتن خدای اعلانوي چې زه تا د خپل قوم اسراييلو د پاچا په توگه غوره كوم. ٧) څښتن زياتوي: زه غواړم چې ته د خپل بادار يعنې د اخاب كورنۍ له منځه يوسې، نو ايزابل ته به د نبیانو او زما د نورو خدمتگارانو د وژلو په خاطر سزا وركړل شي. ٨) د اخاب ټوله كورنۍ او اولاده به مړه شي، زه به د هغه په كورنۍ كې هر يو نارينه له منځه يوسم كه هغه غلام وي او كه آزاد. ٩) زه به د اخاب كورنۍ د اسراييلو د پاچاهانو د نباط زوی يروبعام او د اخيا زوی بعشا د كورنۍ په برخليک اخته كړم. ١٠) د ايزابل د جسد غوښې به د يزرعيل په سيمه كې سپي وخوري او څوك به هغه بنځه نه كړي.> نبي دا وويل، دروازه يې خلاصه كړه او وتښتېد.

١١) يهو بېرته خپلو منصبدارانو ته ورغی او هغوی ورڅخه پوښتنه وكړه: <خيريت دی؟ هغه لېوني نبي ستا څخه څه غوښتل؟>

يهو په ځواب كې وويل: <تاسو داسې سړی پېژنئ او پوهېږئ چې هغه څرنگه خبرې كوي.>

١٢) هغوی پوښتنه وكړه: <نه، مونږ نه پوهېږو. هغه څه وويل؟>

يهو ځواب وركړ: <نبي وويل: د اسراييلو څښتن خدای اعلانوي چې زه تا د اسراييلو د

پاچا په توگه غوره کوم. <

١٣ هغوی په چالاکی سره خپلې چینې راواخیستلې او په هغو پورو باندې یې وغوړولې چېرته چې بیهو ولاړ ؤ. یو نفر سرنی وواهه او هر یو دا چیغې وهلې: <بیهو پاچا دی!>

د یورام او اخزیا وژنه

١٤-١٥ نو بیهو د یورام پاچا په مقابل کې چې په یزرعیل کې ؤ یوه دسیسه جوړه کړه. یورام هلته د دې دپاره تللی و چې د هغو ټیونو څخه روغ شي چې په راموت کې د سوریې د پاچا حزاییل سره په جگړه کې ورته پیدا شوي وو. نو بیهو خپلو ملگرو منصبدارانو ته وویل: <که تاسو غواړئ چې زه پاچا شم نو هېڅوک مه پرېږدئ چې د دې ښار څخه ووزي. کېدای شي چې هغه یزرعیل ته لاړ شي او یورام خبر کړي.> ١٦ نو بیهو خپلې جنگي گادۍ کې سپور او یزرعیل ته روان شو. یورام لا روغ شوی نه ؤ او په همدې وخت کې د یهودا پاچا اخزیا د هغه د لیدلو دپاره راغلی ؤ.

١٧ کله چې د یزرعیل د څارنې د برج پهره دار ولیدل چې بیهو او د هغه نفر راروان دي، هغه پاچا ته غږ وکړ: <زه وینم چې یوه ډله خلک دې خواته راروان دي.>

یورام حکم وکړ: <یو سپور استازی ولېږه او دا څرگنده کړه چې هغوی د سولې د پاره راځي یا د جگړې د پاره.>

١٨ یو په آس باندې سپور استازی ورووت او بیهو ته یې وویل: <یورام پاچا غواړي په دې پوه شي چې آیا ته د سولې د پاره راځي؟>

بیهو ځواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راځه!> په همدې وخت کې د څارنې

د برج ساتونکي وويل: <ای اعلیحضرتہ، استازی وروسپده، مگر بېرته راستون نه شو.>

٢٩ نو یورام یو بل سپور استازی ولېره، هغه بیهو ته ورغی او ویې ویل: <یورام پاچا

غوبنتل چې په دې پوه شي آیا ته د سولې دپاره راځي؟>

بیهو ځواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راءه!>

٣٠ د څارني د برج ساتونکي وويل: <ای اعلیحضرتہ، استازی هلته ورسپده، هغه هم

بېرته راستون نه شو. دا سپری لکه د یو لېوني په شان گاډی چلوي. هغه به خاماڅا بیهو

وي!>

٣١ یورام حکم وکړ: <زما گاډی تیاره کړئ> او گاډی تیاره شوه. بیا هغه او اخزیا په

خپلو گاډیو کې سپاره شول او د بیهو د لیدلو دپاره ورووتل. هغوی د نابوت یزرعیلي په

ځمکه کې د هغه سره لیدنه وکړه. ٣٢ یورام پوښتنه وکړه: <ایا د سولې دپاره راځي؟>

بیهو ځواب ورکړ: <تر هغه وخته پورې چې ستا د مور بت پرستی او کوډگری دوام ولري

زما او ستا په منځ کې سوله شونې نه ده.>

٣٣ یورام غږ وکړ: <ای اخزیا، دا خیانت دی!> د دې له ویلو سره یورام خپله گاډی

راوگرځوله او وتښتېد. ٣٤ بیهو په خپل ټول قوت سره لینده راکش کړه او یو غشی یې

گوزار کړ. غشی د یورام د اوږو په منځ کې ولگېده او بیا د هغه په زړه کې ورننوت. هغه په

خپلې گاډی کې راولوېد او مړ شو.

٣٥ بیهو خپل مرستیال بیدکار ته وويل: <د هغه مړی واخله او په هغه ځمکه کې یې

وغورځوه چې د نابوت پورې یې اړه درلودله. یاد لره چې کله ما او تا یوځای د یورام پاچا

د پلار اخاب پسې گاډی ځغلوله، څښتن د اخاب په ضد داسې وويل: ٣٦ ما د نابوت او د

هغه د زامنو قتل پروڼ وليده. نو ځکه زه ژمنه کوم چې تاته به هم په همدې ځمکه کې سزا درکړم. < بيا ييهو خپل مرستيال ته امر وکړ: > د يورام مړی واخله او په هغه ځمکه کې يې وغورځوه چې په نابوت پورې يې اړه درلودله، چې د خښتن ژمنه پوره شي.<

Ⓝ ٢٧ اخزيا پاچا دا پېښه وليدله او هڅه يې وکړه چې د بيت هگان ښارگوټي ته وتښتي، مگر ييهو ورورسېد او امر يې وکړ: < هغه هم ووژنئ! > نو څه وخت چې اخزيا بيلعام ته نژدې د جور کلي ته چې په لوړه کې ؤ روان ؤ، د ييهو لښکرو هغه په غشي باندې وويشت. هغه تر مجدو پورې لاړ او هلته مړ شو. Ⓝ ٢٨ د اخزيا منصبدارانو د هغه مړی په جنگي گاډۍ کې واچاوه، بېرته يې اورشليم ته يووړ او هغه يې د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ کړ.

Ⓝ ٢٩ اخزيا د اخاب د زوی يورام د پاچاهۍ په يوولسم کال د يهودا پاچا شوی ؤ.

د ايزابل وژنه

Ⓝ ٣٠ ييهو د يزرعيل خواته روان شو او کله چې ايزابل واورېدل چې ييهو راروان دی، رانجه يې په سترگو باندې ووهل او خپل وينستان يې برمنځ کړل. بيا په کړکۍ کې ودرېدله او بيرون يې کتل. Ⓝ ٣١ څنگه چې ييهو د ښار د دروازې څخه تېر شو، هغې ورته نارې کړې: < ای زيمريه! ته قاتل يې! تا پاچا وواژه. ته دلته د سولې دپاره راغلي يې؟ >

Ⓝ ٣٢ هغه پورته کړکۍ ته وکتل او پوښتنه يې وکړه: < آیا دلته زما د پلويانو څخه څوک شته؟ > د ماڼۍ دوه درې خصي شويو سړيو خپل سرونه له کړکۍ څخه راوويستل Ⓝ ٣٣ او ييهو هغوی ته وويل: < هغه د کړکۍ څخه لاندې راوغورځوئ! > درباريانو ايزابل لاندې راوغورځوله او د هغې وينه په دېوال او آسونو باندې وشيندل شوه. بيا آسونو د هغې مړی تر پښو لاندې کړ.

٣٤) بيهو دننه ماني ته ننوت چې يو څه وڅوري او وڅنبي. بيا هغه وويل: <که څه هم هغه يوه لعنتي بڼه وه، خو هغه د پاچا لور وه، نو هغه دې په بڼې طريقې سره بڼه کړای شي.> ٣٥) مگر کله چې هغوی د هغې د مړي د بڼخولو دپاره ووتل، هغوی يواځې د هغې کوپړی، لاسونه او پښې راپيدا کړې. ٣٦) کله چې هغوی بيهو ته خبر ورکړ هغه وويل: <دا هغه څه پښ شوي دي چې څښتن د خپل خدمتگار د تشبي ايليا په وسيله ويلي وو: سپي به د ايزابل مړی په يزرعيل کې وڅوري. ٣٧) د هغې مړی به لکه خوشايي داسې څوري وړې شي چې هېڅوک يې ونه شي پېژندلی.>

د اخاب د اولادې وژنه

١٠) د اخاب اويا زامن په سامره کې اوسېدل. نو بيهو د هغه ښار مهمو مامورانو، مشرانو او د اخاب د زامنو ساتونکو ته ليک ورولېږه. په ليک کې هغه داسې ليکلي وو: ١) <ستاسو ښار قوي دی او د جنگي گاډيو، آسونه او وسلو سره ستاسو څخه دفاع کېږي. او زه پوهېږم چې د اخاب پاچا زامن ستاسو سره اوسېږي. نو څنگه چې تاسو دغه ليک ولوست، ٢) تاسو د اخاب د زامنو څخه چې تر ټولو بڼه وي د پاچا په توگه وټاکئ او بيا د هغه د دفاع دپاره وځنگېږئ.>

٣) هغوی دا ليک ولوست او ډېر ووبرېدل. هغوی يو او بل ته وويل: <نه يورام پاچا او نه اخزيا پاچا د هغه په مقابل کې مقاومت کړی دی، نو مونږ به يې څنگه وکړو؟> ٤) د ماني امر، د ښار ښاروال، نورو مشرانو او د اخاب د زامنو ساتونکو دغه ځواب بيهو ته ورولېږه: <ای اعلیحضرتہ! مونږ ستاسو خدمتگاران يو او څه چې مونږ ته وايي مونږ به هماغسې کوو. مگر دا زمونږ کار نه دی چې څوک د پاچا په توگه وټاکو. هر څه چې ستاسو په نظر کې بڼه ښکاري هماغسې وکړئ.>

٦ بيا بيهو يو بل ليک واستاوه چې په هغه کې ويل شوي وو: <که تاسو زما پلوي او اطاعت کوئ، نو هغه ثابت کړئ. د اخاب د زامنو سرونه ماته راوړئ! او سبا په همدې وخت بايد دلته په يزرعيل کې حاضر شئ.>

د اخاب پاچا زامن اويا تنه وو چې د بنار د ځينو مهمو خلکو سره اوسېدل او د هغوی بنوونه او روزنه يې کوله. ٧ کله چې د بيهو دويم ليک راوړسېد، هغو مهمو خلکو د اخاب ټول زامن ووژل. بيا يې د هغو سرونه په ټوکريو کې کېښودل او هغه يې بيهو ته چې په يزرعيل کې و ولېږل.

٨ کله چې يو استازي بيهو ته خبر ورکړ چې د اخاب د زامنو سرونه يې راوړي دي، هغه وويل: <دا سرونه د بنار په دروازه کې دوه ځايه ډېرې کړئ او تر سهاره پورې يې هلته پرېږدئ.>

٩ په سهار کې، بيهو بيرون ووت. هغه د ټولو خلکو په مخ کې ودرېد او ويې ويل: <ای خلکو، تاسو هېڅ جرم نه دی کړی. ما د خپل بادار يورام په ضد دسيسه جوړه کړه او هغه مې وواژه. مگر دا ټول نفر چا ووژل؟ ١٠ تاسو بايد پوه شئ هرڅه چې څښتن د اخاب د اولادې په اړه ويلي وو، هغه سرته رسېږي. څښتن هغه کار وکړ چې وعده يې د خپل نبي ايليا په وسيله کړې وه.> ١١ بيا بيهو د اخاب نور خپلوان چې په يزرعيل کې اوسېدل، د هغه لوړ رتبه درباريان، د هغه کاهنان او د هغه ډېر نژدې دوستان ووژل. په يزرعيل کې د اخاب د کورنۍ څخه هېڅوک ژوندی پاتې نه شو.

١٢ بيهو سامري ته روان شو او په لاره کې په هغه ځای کې چې شپانه به پکې راټولېدل ١٣ د يهودا د پاچا اخزيا د خپلوانو سره مخامخ شو. هغه پوښتنه وکړه: <تاسو څوک يئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د اخزيا خپلوان يو. مونږ د شازادگانو او د ملکه ايزابل د کورنۍ د ليدلو دپاره روان يو.>

١٤) بيهو خپلو سړيو ته وويل: <هغوی ژوندي ونيسئ!> نو هغوی يې ونيول او د شپنو د راغونډېدلو ځای ته نژدې د کندې غاړې ته يې بوتل او هغه ټول دوه څلوېښت نفره يې ووژل.

١٥) څنگه چې بيهو روان شو، د رکاب زوی يهوناداب يې وليد چې د ده د ليدلو دپاره راروان ؤ. بيهو هغه ته ښه راغلاست ووايه، بيا يې زياته کړه: <ای يهونادابه، زه ستا پلوي کوم. آیا ته هم زما پلوي کوي؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه يې کوم.>

بیهو ځواب ورکړ: <نو خپل لاس دې ماته راکړه> او بيهو ورسره مرسته وکړه او په گاډۍ کې يې سپور کړ. ١٦) او بيهو وويل: <زما سره راشه او وگوره چې زه څښتن ته څومره وفادار يم.>

هغوی دواړه د بيهو په گاډۍ کې سپاره شول. ١٧) لکه څنگه چې څښتن د ايليا سره وعده کړې وه، کله چې هغوی سامري ته ورسېدل، بيهو د اخاب ټول خپلوان ووژل، حتی يو يې هم ژوندی پرېښود.

د بعل د بت پرستانو وژنه

١٨) بيهو د سامري ټول خلک سره راغونډ کړل او ورته وېي ويل: <اخاب پاچا د بعل لږ خدمت کاوه، خو زه به د هغه زيات خدمت وکړم. ١٩) زه غواړم چې هغه ته يوه لويه

قرباني وړاندې كړم. نو د هغه ټول نبيان، كاهنان او عبادت كوونكي دلته راغونډ كړئ. هرڅوك چې رانغی هغه به ووژل شي. < مگر دا يو چل ؤ، بيهو په رنبتيا سره دا پلان درلود چې د بعل عبادت كوونكي ووژني. > (٢٠) هغه وويل: < د بعل دپاره د عبادت ورځ اعلان كړئ! > وروسته له دې چې هغه ورځ اعلان شوه، (٢١) بيهو د اسراييلو ټول هېواد ته دا خبر ولېږه. د بعل ټول عبادت كوونكي راغلل، يو هم پاتې نه شو او د عبادت ځای له يو سر څخه تر بله سره پورې ډك شو. (٢٢) بيهو د سپېڅلو چينو مسؤول ته امر وكړ: < چينې راوړه او هغه عبادت كوونكو ته ورکړه. >

(٢٣) وروسته بيهو او يهوداد د عبادت ځای ته ننوتل او بيهو خلكو ته وويل: < شا او خواته وگورئ او متوجې اوسئ چې دلته بايد يواځې د بعل عبادت كوونكي وي. هغه چاته چې د خښتن عبادت كوي د ننوتلو اجازه مه ورکوي. > (٢٤) بيا هغوی بعل ته د قرباني په وړاندې كولو باندې پيل وكړ.

له مخكې څخه بيهو اتيا سړي له دې خبرداري سره بيرون ودرول: < دا ټول عبادت كوونكي ووژنئ! كه چېرته ستاسو څخه چا حتی يو نفر هم پرېښود چې وتښتي نو هغه به د هغه په ځای وژل كيري! >

(٢٥) څنگه چې بيهو د قرباني وړاندې كول پای ته ورسول، هغه ساتونكو او منصبدارانو ته وويل: < راننوخئ او هغوی ووژنئ! يو هم مه پرېږدئ چې وتښتي. > هغوی د خپلو تورو سره ورننوتل، ټول يې ووژل او د هغوی مړي يې بيرون وغورځول. بيا هغوی د عبادت د ځای دنننی كوتې ته ننوتل، (٢٦) د بعل بت يې وويست او هغه يې وسوځاوه. (٢٧) بيا يې هغه ټوټې ټوټې كړ او هغوی د بعل د عبادت ځای بېخي له منځه يووړ. د عبادت ځای يې په تشناب باندې بدل كړ، چې تر نن ورځې پورې پاتې دی.

(٢٨) په دې ډول بيهو په اسراييلو كې د بعل عبادت له منځه يووړ. (٢٩) خو هغه گناه يې

بنده نه کړه چې يروبعام پاچا کړې وه، څوک چې د اسراييليانو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. هغوی د سرو زرو سخوندرانو د مجسمو عبادت کاوه، هغه چې يروبعام په بيت ييل او دان کې ايښې وې.

③٠ وروسته څښتن وويل: <ای ييهو، تا زما پلان چې د اخاب د کورنۍ په هکله مې درلود عملي کړ او دا ښه کار دې سرته ورساوه. نو زه ستا سره وعده کوم چې د اسراييلو راتلونکي څلور پاچاهان به ستا د خپلې کورنۍ څخه وي.>

③١ مگر ييهو د اسراييلو د څښتن خدای د حکمونو څخه د زړه له کومې اطاعت ونه کړ. د هغه په ځای هغه داسې د گناه څخه ډک کارونه وکړل چې يروبعام کړي وو او د اسراييليانو د گناه سبب گرځېدلی ؤ.

د ييهو مړينه

③٢ په هغو ورځو کې څښتن د اسراييلو د هېواد په کوچني کولو پيل وکړ. حزايل د سوريې پاچا اسراييلو ته ماتې ورکړه. ③٣ حزايل د اردن د سيند ختيځې سيمې يعنې د جلعاد او باشان سيمې او د ارنون سيند ته نژدې د عروعر د ښارگوټي په شمال کې سيمه تر واک لاندې راوستلې. دا هغه سيمې وې چې د جاد، روپين او منسي قبيلې پکې اوسېدلې.

③٤ نور هغه ټول کارونه چې ييهو کړي دي چې په هغو کې د هغه د زړورتوب کارونه هم شامل دي، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ③٥ ييهو مړ او په سامره کې ښخ شو او د هغه زوی يهواخاز د هغه په ځای پاچا شو. ③٦ ييهو په سامره کې په اسراييلو باندې اته ويشت کاله پاچاهي کړې وه.

د يهودا ملکه عتليا

(دويم تواريخ ۲۲: ۱۰ - ۱۲)

۱۱ ۱ خنگه چې عتليا واورېدل چې د هغې زوی اخزيا پاچا وژل شوی دی، هغې پرېکړه وکړه چې د شاهي کورنۍ ټول غړي دې ووژل شي. ۲ يواځې د اخزيا زوی يوآش ژوندی پاتې شو. نژدې ؤ چې هغه هم د نورو سره ووژل شي، مگر د يهورام پاچا د لور يهوشبع له خوا چې د اخزيا خور وه هغه وژغورل شو. هغې يوآش او د هغه دايمي د عتليا خخه د خدای د کور د خوب په کوټه کې پټ کړل، ځکه هغه ونه وژل شو. ۳ يوآش د يهوشبع سره د خښتن په کور کې د شپږو کالو دپاره چې ملکې عتليا په يهودا کې پاچاهي کوله، پټ پاتې شو.

د پاچا په توگه د يوآش ټاکنه

(دويم تواريخ ۲۳: ۱ - ۱۵)

۴ د ملکې عتليا د حکومت په اووم کال، يهوياذاع کاهن د پاچا او د مانې د ساتونکو قوماندانان راوغوښتل. د هغوی سره يې د خدای په کور کې ليدنه کتنه وکړه او هغوی يې د قسم له ورکولو سره د خپل پلان دپاره رضا کړل. بيا يې يوآش د اخزيا زوی هغوی ته وروښود. ۵ هغوی ته يې امر وکړ: >ستاسو د ساتونکو درې ټولي به د سبت په ورځ په خپله دنده کې وي. زه غواړم چې يو ټولی د مانې ساتنه وکړي. ۶ بل ټولی به د سور دروازه ساتي او درېم ټولی به د مانې دروازه ساتي او د مانې د ساتونکو پهره به بدلوي.

۷ د ساتونکو دوه نور ټولي به د سبت په ورځ رخصت وي. مگر زه غواړم چې دغه دوه ټولي دې دلته د خدای په کور کې د يوآش پاچا ساتنه وکړي. ۸ خپلې تورې تيارې کړئ او هرچا چې هڅه کوله پاچا ته ورنژدې شي هغه ووژنئ. هر وخت او هر چپرې د

پاچا سره واوسئ.

٩ قوماندانانو د يهوداد د حکمونو څخه پيروي وکړه. هر يو خپل ساتونکي چې د سبت په ورځ دندې ته راتلل او يا د دندې څخه رخصتېدل يهوداد ته يې راغونډ کړل. ١٠ يهوداد هغه نېزې او سپرونه قوماندانانو ته ورکړل چې د داود پاچا وو او د څښتن په کور کې ساتل شوي وو. ١١ بيا د خداى د کور د جنوبي خوا څخه نيولې تر شمالي خوا پورې د پاچا د ساتلو دپاره په وسلو سمبال ساتونکو موضع ونيولې.

١٢ يهوداد يواځس بيرون راوويست، د هغه په سر يې تاج کېښود او د پاچاهي کولو د قانون يوه کاپي يې ورته ورکړه. د هغه په سر باندې يې د زيتونو تېل واچول چې دا وښايي هغه اوس پاچا شو، په هغه وخت کې خلکو چکچکې وکړې او چيغې يې ووهلې: <ژوندى دې وي پاچا!>

١٣ ملکې عتليا چې د ساتونکو او خلکو شور واورېد، نو هغه د څښتن کور ته چې خلک پکې راغونډ شوي وو، ورغله. ١٤ هغې وليدل چې يواځس د هغې ستنې په څنگ کې ولاړ ؤ چې معمولاً هغه ځاى به د پاچا دپاره ؤ. قوماندانان او سرنې غبروونکي د هغه په خوا کې ولاړ وو او خلکو خوشحالي کوله او سرنې يې غبرول. عتليا له ډېره قهره خپل کالي وشلول او چيغې يې ووهلې: <خيانت! خيانت!>

١٥ يهوداد سمدستي د لښکرو قوماندانانو ته امر وکړ: <هغه ووژنئ! هغه د لښکرو د دوو صفو څخه بيرون وباسئ او هرڅوک چې د هغې سره دي هغه هم ووژنئ! مگر دا کار هېڅکله د خداى په کور کې ونه کړئ.> ١٦ نو قوماندانانو عتليا هغې دروازې ته راويستله چې آسونه به پکې ماني ته ورننوتل او هلته يې ووژله.

د يهودا اصلاحات

(دويم تواريخ ۲۳: ۱۶ - ۲۱)

۱۷) بيا يهودا د خبنتن او د يوآش پاچا او خلکو په منځ کې لوظ ترسره کړ چې دوی به د خبنتن بنده گان وي. هغه همدارنگه د پاچا او د خلکو ترمنځ يو تړون وکړ. ۱۸) بيا ټول خلک د بعل بتخاني ته ورغلل او هغه يې راوغورخوله. هغوی د قرباني ځايونه او بتان ټوټې ټوټې کړل او متان چې د بعل کاهن ؤ هغه يې د قرباني ځای مخې ته وواژه.

وروسته بيا يهودا د خبنتن د کور دپاره ساتونکي ودرول. ۱۹) بيا يهودا ټول قوماندانان، د پاچا او ماني ساتونکي او خلک يو ځای سره راوغوښتل. هغوی يوآش د خبنتن د کور څخه د ساتونکو د دروازي په لار باندې ماني ته يووړ. هغه په تخت باندې کښېناست او د يهودا پاچا شو. ۲۰) نو ټولو خلکو خوشحالي کوله او په ښار کې کراره کراري وه، ځکه چې عتليا په ماني کې وژله شوې وه. ۲۱) يوآش اووه کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو.

د يهودا پاچا يوآش

(دويم تواريخ ۲۴: ۱ - ۱۶)

۱۲) ۱) په اسرايلو کې د يهودا پاچاهي په اووم کال، يوآش د يهودا پاچا شو او په اورشليم کې يې څلوېښت کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور زيبه د بشرشبع د ښار څخه وه. ۲) په خپل ټول عمر کې يې هغه څه وکړل چې خبنتن پرې خوشحالېده، ځکه چې يهودا د کاهن ورته لارښودنه کوله. ۳) که څه هم سيمه ييز د عبادت ځايونه ړنگ نه شول او خلکو هلته د قرباني کولو او د خوشبويي سوځولو ته ادامه ورکړه.

٤) يوآش کاهنانو ته وويل: <ټولې هغه پيسې راغونډې کړئ چې د سپېڅلو نذرانو په ډول د څښتن کور ته راوړل کيږي، يعنې هغه پيسې چې په سر شمېرنه کې راټولېږي، هغه چې د شخصي نذرونو څخه تر لاسه کيږي او هغه پيسې چې په داوطلبانه توگه راوړل کيږي. ٥) هر يو کاهن به پيسې اخلي او د اړتيا له مخې به يې د څښتن د کور په بياجوړونې کې کاروي.>

٦) د يوآش د پاچاهۍ درويشتم کال ورسېد خو کاهنانو لا هم د څښتن د کور ترميم نه و ترسره کړی. ٧) نو يوآش، يهوياډاع او نور کاهنان راوغوښتل او ورته وېي ويل: <تاسو ولې په دې پيسو باندې د څښتن د کور د بياجوړونې کار نه کوئ؟ نورې پيسې مه اخلي. له هغو څخه بايد يواځې په بياجوړونې کې کار واخيستل شي.> ٨) کاهنانو دا خبره ومنله چې نه به نور د خلکو څخه پيسې راټولوي او نه به هم د څښتن د کور د بياجوړونې مسؤليت په غاړه اخلي.

٩) يهوياډاع د لرگي يو صندوق راپیدا کړ، د هغه سر يې سوری کړ او د قربانۍ د ځای ښي خواته يې کېښود چېرته چې خلک د څښتن کور ته ننوتل. کله چې چا به د څښتن د کور دپاره پيسې ورکولې، هغو کاهنانو چې د دروازې ساتنه کوله پيسې به يې په دې صندوق کې اچولې. ١٠) چې کله به صندوق د پيسو څخه ډک شو، د پاچا منشي او مشر کاهن به دا پيسې شمېرلې او په کڅوړو کې به يې تړلې. ١١) بيا به يې هغو خلکو ته ورکولې، چې د څښتن د کور د بياجوړونې د کار څارنه يې کوله. ځينې پيسې به معمارانو ته ورکول کېدې، ځينې به ترکانانو ته ورکول کېدې، ١٢) ځينې به د تيږو پرېکونکو ته ورکول کېدې او ځينې پيسې به خټگرانو ته ورکول کېدې. په ځينو پيسو باندې به لرگي او تيږې اخیستل کېدل او ځينې به د څښتن د کور د بياجوړونې په نورو لگښتونو باندې لگېدلې.

١٣ هغه پیسې چې د خښتن د کور دپاره ورکړل شوي وې هغه د سپینو زرو د کاسو په جوړولو، د پلټو په پاکوونکو، د شیندلو په کاسو، په سرنیو یا د سرو یا د سپینو زرو په شیانو باندې نه مصرفېدلې. ١٤ هغه یواځې د بیاجوړونې په کار باندې مصرفېدې. ١٥ د کارونو مسؤولان صادق سړي وو، نو دې ته اړتیا نه وه چې د هغوی څخه د پیسو حساب وغوښتل شي.

١٦ کومې پیسې چې د تاوان او گناه د نذرانو په نامه ورکول کېدې د خښتن د کور دپاره نه، بلکې دا پیسې یواځې د کاهنانو دپاره وې.

١٧ په هماغه وخت کې د سوریې پاچا حزاییل د جت په ښار باندې برید وکړ او هغه یې ونیو. بیا هغه پرېکړه وکړه چې په اورشلیم باندې برید وکړي. ١٨ نو یوآش، د خپلو ځانگړو سوغاتونو په شمول، هغه ټول شیان راټول کړل چې د هغه پلار او نیکونو، یعنې اخزیا، یهوشافاط او یهورام خښتن ته وقف کړي وو او پرته له دې هغه سپین او سره زر چې د خښتن د کور او د مانې په خزانو کې وو. هغه دا ټول حزاییل ته د سوغات په توگه وروولېدل او کله چې حزاییل دا تر لاسه کړل، خپل لښکرو ته یې حکم ورکړ چې اورشلیم پرېږدي.

١٩ د یوآش د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ٢٠ د هغه د پاچاهۍ په پای کې د هغه ځینې درباریان د ده په مقابل کې یاغي شول. یوآش یې د اورشلیم په ختیځ کې هغې لارې ته نژدې چې سلې ته تللې وه د ملو په کور کې په قتل ورساوه. ٢١ د هغو قاتلانو نومونه دا دي: د شمعت زوی یوزاکار او د شومیر زوی یهوزاباد.

یوآش د داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو او د هغه زوی امصیا د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا یهواخاز

۱۳ (۱) په یهودا کې د یوآش د پاچاهۍ په درویشتم کال د بیهو زوی یهواخاز د اسراییلو پاچا شو. یهواخاز په سامره کې اوولس کاله پاچاهي وکړه (۲) او د خښتن په مقابل کې یې ګناه وکړه. هغه هېڅکله د یروبعام هغه لاره پرېښوده چې د اسراییلو د ګناه سبب ګرځېدلې وه.

(۳) خښتن په اسراییلو باندې په قهر شو، نو هغه د سوریې پاچا حزاییل او د هغه زوی بنهدد پرېښودل چې هغوی ته بیا بیا ماتې ورکړي. (۴) یهواخاز خښتن ته د مرستې دپاره دعا وکړه او خښتن ولیدل چې حزاییل د اسراییلو سره څومره بده رویه کوي. خښتن د هغه دعا قبوله کړه (۵) او د اسراییلو د قوم دپاره یې یو داسې مشر وروولېږه چې اسراییل یې د سوریایانو څخه خلاص کړل. نو اسراییلو د مخکې په شان په خپلو کورونو کې په سولې کې ژوند کاوه. (۶) مګر اسراییلو ګناه کوله او د یروبعام د کورنۍ لاره یې غوره کړه. هغوی د اشیره بت چې په سامره کې ودرول شوی و راونه غورځاوه.

(۷) د یهواخاز کوم ځواکونه پاتې نه وو، بې له پنځوس سپرو عسکرو، لس جنگي ګاډیو او لس زره پیاده عسکرو. علت یې دا ؤ چې د سوریې پاچا هغوی داسې تباه کړي وو لکه دوره چې د غوبل نه وروسته پاتې کېږي.

(۸) د یهواخاز د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه د زورورتوب کارونه د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۹) یهواخاز مړ شو او په سامره کې ښخ شو او د هغه زوی یهواآش د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراييلو پاچا يهوآش

١٠) په يهودا کې د يوآش د پاچاهۍ په اووه دېرشم کال يهوآش د اسراييلو پاچا شو او په سامره کې يې شپاړس کاله پاچاهي وکړه. ١١) هغه هم د خښتن په مقابل کې گناه وکړه او د يروبعام په شان يې کارونه وکړل خوک چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ.

١٢) يهوآش چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې نور هرڅه کړي وو، د هغه قوت او زړورتيا چې د امصيا په ضد په جگړه کې يې ښودلې ؤ، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ١٣) يهوآش مړ شو او په سامره کې په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی دويم يروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د اليشع مړينه

١٤) د يهوآش پاچا د مړينې څخه لږه موده مخکې اليشع نبي سخت ناروغ او مرگ ته نژدې شو. يهوآش ورغی، د هغه په څنگ کې ودرېد، ژړل يې او ويې ويل: <پلاره! د اسراييلو جنگي گادۍ او سپاره عسکر به ستا څخه پرته څه وکړي؟>

١٥) اليشع ورته وويل: <يوه لينده او يو څو غشي راواخله> او يهوآش همداسې وکړل.

١٦) بيا اليشع ورته وويل: <د غشي د ويشتلو دپاره تيار شه!> پاچا همداسې وکړل.

اليشع د پاچا په لاسونو باندې خپل لاسونه کېښودل ١٧) او ورته ويې ويل: <هغه کړکی

پرانيزه چې مخه يې ختيځ خواته ده.> کله چې هغه پرانيستل شوه، اليشع وويل: <اوس

ووله!> يهوآش يو غشی گزار کړ او اليشع وويل: <هغه غشی به د دې نښه وي چې خښتن

به ستا سره مرسته وکړي چې په افيق کې به د سوريې لښکرو ته پوره ماتې ورکړي.>

١٨) بيا اليشع زياته کړه: <نور غشي راپورته کړه او ځمکه ورباندې ووهه.> يهوآش

غشي راواخيستل او درې ځلې يې ځمکه ورباندې ووهله او بس. (۱۹) ايشع د خدای نبي په پاچا باندې په قهر شو او ويې ويل: <که چېرې تا دا پنځه يا شپږ ځلې وهلي وای، نو سوريایان به دې بېخي له منځه وړي وای. اوس به ته يواځې درې ځلې هغوی ته ماتې ورکړې.>

(۲۰) ايشع مړ او خاورو ته وسپارل شو.

هر کال به په پسرلي کې د موآبیانو ډلو د اسراییلو په خاوره باندې غلچکي بریدونه کول. (۲۱) یو ځل په داسې حال کې چې یو څو اسراییلیانو د یو سړي مړی د مړو په ځانگړې سمخې کې ایښوده، هغوی د موآبیانو یوه چریکي ډله ولیدله. اسراییلیانو په گړندې توگه مړی په هغې سمخې کې چې د ایشع مړی پکې ایښودل شوی ؤ، وغورځاوه او وتښتېدل. څنگه چې د سړي مړی د ایشع په هډوکو باندې ولگېده، سړی بېرته راژوندی شو او ودرېد.

د سوريایانو ماتې

(۲۲) د یهوآخاز د پاچاهۍ په ټول دوران کې د سوريې پاچا حزاییل اسراییلیان ځورول. (۲۳) مگر څښتن په اسراییلو باندې مهربانه ؤ او د هغه لوظ له کبله کوم چې د هغوی د نیکونو یعنی ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره یې کړی ؤ، په هغوی باندې یې رحم کاوه. تر نن ورځې پورې څښتن ونه غوښتل چې هغوی بېخي له منځه یوسي او یا یې د خپل حضور څخه وشړي.

(۲۴) حزاییل مړ شو او بیا د هغه زوی بنهدد د سوريې پاچا شو. (۲۵) د اسراییلو پاچا یهوآش د سوريې په لښکرو باندې درې ځلې برید وکړ او هغوی ته یې ماتې ورکړه. هغه د بنهدد څخه هغه ټول ښارگوټي بېرته ونيول کوم چې حزاییل په جگړه کې د هغه د پلار

يهواخاز څخه نيولي وو.

د يهودا پاچا امصيا

(دويم تواريخ ۲۵: ۱ - ۲۴)

۱۴ (۱) په اسراييلو کې د يهواخاز د زوی يهوآش د پاچاهۍ په دويم کال، د يوآش زوی امصيا د يهودا پاچا شو. (۲) امصيا د پنځه ويشت کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشليم کې يې نهه ويشت کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور يهوعدان نومېدله چې د اورشليم څخه وه. (۳) امصيا د څښتن اطاعت او ښه کارونه کول، مگر هغه د خپل نيکه داود په شان وفادار نه ؤ. د دې په ځای يې د خپل پلار يوآش لاره غوره کړه. (۴) امصيا سيمه يز د عبادت ځايونه ړنگ نه کړل او خلکو لا هم هلته قرباني کولو ته او خوشبويي سوځولو ته دوام ورکړ.

(۵) څنگه چې امصيا د يهودا واک تر لاسه کړ، نو هغه درباريان چې پاچا يعنې د ده پلار يې په قتل رسولی ؤ، ويې وژل. (۶) مگر د هغو قاتلانو اولادونه يې ونه وژل. دا ځکه چې هغه په دې ډول د موسیٰ د شريعت پيروي وکړه، لکه څنگه چې څښتن فرمايلي وو: <پلرونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی اولادونو کړي وي او اولادونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی پلرونو کړي وي. هر څوک دې يواځې د هغو جرمونو دپاره ووژل شي چې هغوی په خپله کړي وي.>

(۷) امصيا د خپلې پاچاهۍ په وخت کې لس زره ادومي عسکر د مالګې په دره کې ووژل. هغه په جګړه کې د صالح ښارګوټی ونيوه او د هغه ځای نوم يې په يقتييل بدل کړ چې تر اوسه پورې په همدې نوم يادېږي.

۸ یوه ورځ امصیا د اسراییلو پاچا د ییهو لمسي او د یهواخاز زوی یهواش ته داسې پیغام ورولېږه: <راوځه او په جگره کې زما سره مخامخ شه!>

۹ مگر یهواش بېرته دا ځواب ورولېږه: <یوځل په لبنان کې د اغزیو یو بوتی د سبر یوې ونې ته پیغام ورولېږه: ستا لور باید زما د زوی سره واده وکړي. مگر یو وحشي ځناور راغی او هغه بوتی یې تر پنبو لاندې کړ. ۱۰ امصیا! په دې خاطر چې ادمیانو ته دې ماتې ورکړې ده، ډېر مغرور یې. مگر دغه شهرت دې بس دی، اوس په کور کې کنبېنه. که کومه ستونځه دې رامنځته کړه، ته او ستا د یهودا پاچاهي به له منځه لاړه شي.>

۱۱ مگر امصیا ورته غوږ ونه نیوه. نو یهواش او د هغه لښکرو بیت شمس ته چې په یهودا کې ؤ، مارش وکړ. هلته هغه او امصیا یو د بل سره جگره وکړه. ۱۲ د یهودا لښکرو ماتې وخوړله. د یهودا ټول عسکر بېرته خپلو کورونو ته وتښتېدل ۱۳ او یهواش، د یواش زوی او د اخزیا لمسی امصیا، ونیوه. بیا یهواش اورشلیم ته روان شو او د ښار دېوال یې د افرایم د دروازې څخه نیولې د کنج تر دروازې پورې وران کړ. دا د دېوال برخه نژدې ۲۰۰ متره اوږده وه. ۱۴ هغه ټول سره او سپین زر یوړل او د څښتن په کور او د پاچا په خزانه کې چې هر قیمتي شی ؤ هغه یې هم له ځانه سره یووړ. ځینې خلک یې یرغمل ونيول او بیا سامرې ته راستون شو.

۱۵ د یهواش د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې، د هغه د زورورتوب کارونه او دا چې څنگه یې د امصیا په ضد جگره وکړه، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۱۶ یهواش مړ شو او د سامرې په شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی یروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا د پاچا امصيا مړينه

(دويم تواريخ ۲۵: ۲۵ - ۲۸)

۱۷) د يهوآش د مړينې څخه وروسته امصيا پنځلس کاله ژوند وکړ. ۱۸) د امصيا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ۱۹) په اورشليم کې د امصيا د وژلو دپاره دسيسه جوړه شوه، نو هغه د لاکيش ښار ته وتښتېده. مگر دښمنانو يې د امصيا پسې نور خلک وروولېرل او هغه يې هلته وواژه. ۲۰) د هغه مړی په آس باندي بېرته اورشليم ته يوړل شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو. ۲۱) وروسته د يهودا خلکو شاهي تاج د هغه د شپاړس کلن زوی عزيا په سر کېښود. ۲۲) عزيا د خپل پلار تر مړينې وروسته د ايلت ښارگوټی د يهودا دپاره بېرته ونيوه او بيا يې ودان کړ.

د اسراييلو پاچا دويم يروبعام

۲۳) په يهودا کې د امصيا د پاچاهۍ په پنځلسم کال د يهوآش زوی دويم يروبعام د اسراييلو پاچا شو. هغه په سامره کې يوڅلو پښت کاله پاچاهي وکړه. ۲۴) هغه د څښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی يروبعام له ناوړو کارونو څخه يې پيروي وکړه کوم چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. ۲۵) يروبعام د اسراييلو سيمه د حمات څخه چې په شمال کې ؤ د مالگې تر بحيرې پورې چې په جنوب کې ؤ وغزوله، لکه څنگه چې څښتن د خپل خدمتگار د امتای زوی يونس سره وعده کړې وه. نوموړی نبی ؤ او د جت حافر څخه ؤ.

۲۶) په دې کار کې څښتن د يروبعام سره مرسته وکړه ځکه چې هغه ليدلي وو چې اسراييليان يې له دې چې هغوی آزاد وو يا غلامان، څومره په تکليف کې وو او هېڅوک نه

و چي د هغوی سره مرسته وکړي. (٢٧) څنگه چې څښتن وعده کړې وه پرې به نژدې چې اسراييل بېخي له منځه لاړ شي، نو په دې خاطر څښتن د يروبعام په وسيله هغوی وژغورل.

(٢٨) د يروبعام د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه کارونه، قدرت، جگړې او دا چې څنگه هغه دمشق او حما ت يې چې په يهودا پورې اړه درلوده بېرته ونيول، دا ټول د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٢٩) يروبعام مړ شو او په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی زکريا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا عزيا

(دويم تواريخ ٢٦: ١ - ٢٣)

١٥ (١) په اسراييلو کې د يروبعام د پاچاهۍ په اووه ويشتم کال د امصيا زوی عزيا د يهودا پاچا شو. (٢) هغه د شپاړس کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشليم کې يې دوه پنځوس کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم يکليا ؤ چې د اورشليم څخه وه.

(٣) عزيا د خپل پلار په شان د څښتن اطاعت کاوه او ښه کارونه يې کول. (٤) که څه هم سيمه ييز د عبادت ځايونه ړنگ نه شول او خلکو لا هم هلته قربانۍ کولې او خوشبويي يې سوځولې.

(٥) څښتن عزيا د جذام په مرض اخته کړ او د عمر تر پايه پورې په هغه رنځ رنځور پاتې شو. هغه په خپل کور کې يواځې اوسېده. د هغه زوی يوتام د ماني او هېواد واک درلود.

(٦) د عزيا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٧) عزيا مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی يوتام د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا زکریا

۸) په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په اته دېرشم کال د یروبعام زوی زکریا د اسراییلو پاچا شو. هغه په سامره کې شپږ میاشتې پاچاهي وکړه. ۹) زکریا د خپلو نیکونو په شان د خښتن په مقابل کې گناه وکړه. هغه د نباط د زوی د یروبعام بده لاره غوره کړه، خوک چې د اسراییلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. ۱۰) د یاییش زوی شلوم د زکریا په ضد دسیسه جوړه کړه او د خلکو په مخکې یې وواژه. بیا شلوم د هغه په ځای پاچا شو. ۱۱) د زکریا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۱۲) په دې توگه خښتن د بیهو سره خپله هغه وعده سرته ورسوله چې ویلي یې وو: <د اسراییلو راتلونکي څلور پاچاهان به ستا د کورنۍ څخه وي.> او همداسې وشول.

د اسراییلو پاچا شلوم

۱۳) په یهودا کې د عزیا د پاچاهۍ په نهه دېرشم کال شلوم د اسراییلو پاچا شو. هغه یوه میاشت په سامره کې پاچاهي وکړه. ۱۴) وروسته د جادي زوی مناحیم د ترزې څخه سامرې ته راغی، شلوم یې هلته وواژه او په خپله د هغه په ځای د اسراییلو پاچا شو. ۱۵) شلوم چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې هرڅه کړي دي، د هغې دسیسې په شمول چې د زکریا په ضد یې کړې وه، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۱۶) مناحیم د ترزه څخه د تگ په حال کې، د تفسح ښار، د هغه اوسېدونکي او گردچاپره سیمې په بشپړه توگه له منځه یوړې، ځکه چې دا ښار ده ته نه ؤ تسلیم شوی. هغه حتی د ټولو امیدوارو ښځو گېډې هم خیرې کړې.

د اسراييلو پاچا مناخيم

١٧ په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په نهه دېرشم کال مناخيم د جادي زوی د اسراييلو پاچا شو او په سامره کې يې لس کاله پاچاهي وکړه. ١٨ هغه د خپل ژوند تر پايه پورې د خښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی يروبعام بده لاره يې چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ، غوره کړه.

١٩ د مناخيم د پاچاهۍ په دوران کې د آشور پاچا تغلت فلاسر په اسراييلو باندې برید وکړ. مناخيم، تغلت فلاسر ته څلور دېرش ټنه سپين زر ورکړل، ترڅو تغلت فلاسر د هغه سره د پاچاهۍ د واک په ساتلو کې مرسته وکړي. ٢٠ نو مناخيم په اسراييلو کې په هر شتمن نفر باندې حکم وکړ چې هغه ته نيم نيم کيلوگرامه سپين زر ورکړي او دا ټول هغه د آشور پاچا ته ورکړل. نو د آشور پاچا برید ودراره او د اسراييلو څخه لاړ.

٢١ د مناخيم د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ٢٢ مناخيم مړ او ښخ شو. بيا د هغه زوی فقحيا د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراييلو پاچا فقحيا

٢٣ په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په پنځوسم کال فقحيا د اسراييلو پاچا شو او په سامره کې يې دوه کاله پاچاهي وکړه. ٢٤ هغه د خښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی يروبعام بده لاره يې چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ، غوره کړه.

٢٥ د رمليا زوی فقح د فقحيا د لښکر قوماندان ؤ، مگر هغه د پاچا د وژلو دپاره پلانونه جوړ کړل. نو هغه د پنځوسو تنو جلعاديانو سره په سامره کې د ماني تر ټولو قوي برخې ته

ورنوتل او فقحيا پاچا يې په قتل ورساوه. د پاچا سره يې دوه نور سړي چې ارجوب او اريه نومېدل هم په قتل ورسول. بيا فقح د هغه په ځای پاچا شو.

٢٦ د فقحيا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي.

د اسراييلو پاچا فقح

٢٧ په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په دوه پنځوسم کال د رمليا زوی فقح د اسراييلو پاچا شو او په سامره کې يې شل کاله پاچاهي وکړه. ٢٨ هغه د خښتن په مقابل کې گناه وکړه، د نباط د زوی يروبعام بده لاره يې غوره کړه څوک چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی و.

٢٩ د فقح د پاچاهۍ په دوران کې د آشور پاچا تغلت فلاسر په اسراييلو باندې برید وکړ. هغه د عيون، ابل بيت معکې، يانواح، قادش او حاصور ښارونه او همدارنگه د جلعاد، جليل او د نفتالي ټولې سيمې هم ونيولې. بيا هغه اسراييليان د اسيرانو په توگه آشور ته يوړل.

٣٠ په يهودا کې د يوتام د پاچاهۍ په شلم کال د ايله زوی هوشع د فقح په ضد دسيسه جوړه کړه او هغه يې په قتل ورساوه. بيا هوشع د هغه په ځای د اسراييلو پاچا شو.

٣١ د فقح د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي.

د يهودا پاچا يوتام

(دويم تواريخ ٢٧: ١ - ٩)

٣٢ په اسراييلو کې د فقح د پاچاهۍ په دويم کال د عزيا زوی يوتام د يهودا پاچا شو.

٣٣) یوتام د پنځه ویشته کلنی په عمر پاچا شو او په اورشلیم کې یې شپاړس کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور یروشه د صادق لور وه.

٣٤) یوتام د خپل پلار په شان هغه کارونه کول چې د خښتن په نظر کې ښه وو. (٣٥) دا یوتام ؤ چې د خښتن د کور پاسنی دروازه یې بیا جوړه کړه. که څه هم سیمه یز د عبادت ځایونه رنګ نه شول، لا هم خلکو هلته قربانی کولې او خوشبویی یې سوځولې.

٣٦) د یوتام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (٣٧) د هغه د پاچاهۍ په دوران کې د لومړي ځل دپاره خښتن د سوریایي پاچا رزین او د اسراییلو پاچا فحق ولېږل چې په یهودا باندې برید وکړي. (٣٨) یوتام مړ شو او د هغه د نیکه داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی آحاز د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا آحاز

(دویم تواریخ ٢٨: ١ - ٢٧)

١٦) په اسراییلو کې د رملیا د زوی فحق د پاچاهۍ په اوولسم کال، د یوتام زوی آحاز د یهودا پاچا شو. (٢) آحاز شل کلن ؤ چې پاچا شو او شپاړس کاله یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. هغه د خپل نیکه داود لاره غوره نه کړه، بلکې داسې کارونه یې ونه کړل چې د هغه د خښتن خدای په نظر کې ښه وو. (٣) آحاز د اسراییلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. حتی هغه خپل زوی هم د سوځېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړ. دا د هغو قومونو ناوړه رواج ؤ چې خښتن د اسراییلو د وړاندې تګ سره سم شړلي وو. (٤) آحاز د عبادت په سیمه یز عبادت ځایونو، غونډیو او د هرې سیوري لرونکې ونې لاندې قربانی کولې او خوشبویی یې سوځولې.

٥ د سوريې پاچا رزين او د اسراييلو پاچا قحح په اورشليم باندې بريد وکړ او هغه يې کلابند کړ، مگر هغوی ونه شو کولی چې آحاز ته ماتې ورکړي. ٦ په همدې وخت کې رزين د ايلت د بنار واک بيا تر لاسه کړ او هغه د يهودا خلک چې هلته اوسېدل له هغه ځای څخه وشړل. ادوميان په ايلت کې ځای په ځای شول او تر نن ورځې پورې هلته اوسېږي. ٧ آحاز د آشور پاچا تغلت فلاسر ته يو پيغام ورولېږه چې پکې ويل شوي وو: >تاسو زما بادار او د پلار په ځای ياست. د سوريې او اسراييلو پاچاهانو په ما باندې بريد کړی دی، هيله لرم چې راشئ او د هغوی څخه مې وژغورئ.< ٨ آحاز د څښتن د کور او د مانې د خزاني څخه سپين او سره زر واخيستل او د سوغات په توگه يې د آشور پاچا ته ولېږل. ٩ څنگه چې تغلت فلاسر پيغام تر لاسه کړ، هغه د خپلو لښکرو سره سوريې ته روان شو. هغه دمشق ونيوه، رزين پاچا يې وواژه او د هغه ځای خلک يې د اسيرانو په توگه قير ته بوتلل.

١٠ کله چې آحاز پاچا دمشق ته لاړ چې د تغلت فلاسر سره ليدنه کتنه وکړي، هلته هغه د قربانۍ ځای وليد او اوريا کاهن ته يې کټ مټ هماغسې نقشه وروولېږله. ١١ نو اوريا کاهن د قربانۍ ځای د هماغه نقشي په مطابق جوړ کړ چې آحاز پاچا د دمشق څخه رالېږلې وه. نو مخکې له دې چې آحاز د دمشق څخه راستون شي د هغه کار يې سرته ورساوه. ١٢ کله چې پاچا د دمشق څخه راوړسېد، د قربانۍ ځای يې وليد، نژدې ورغی او په هغه ځای کې يې قربانۍ وړاندې کړې. ١٣ هغه سوځېدونکې او د غلو دانو نذرانې وړاندې کړې او په هغه ځای باندې يې د څښلو نذرانه تويه کړه او د سولې د نذرانې ويني يې وشيندلې. ١٤ د برنجو هغه د قربانۍ ځای چې د څښتن دپاره وقف شوی ؤ، د قربانۍ د نوي ځای او د څښتن د کور ترمنځ ؤ. آحاز هغه ليرې کړ او هغه يې د قربانۍ د نوي ځای شمال خواته کېښود.

١٥ آحاز پاچا اوريا کاهن ته امر وکړ: >په دې لوی او نوي د قربانۍ ځای باندې دا

نذراني وړاندې كړه: سهارني سوځېدونكې نذراني او د غلو دانو مانېامني نذراني؛ د پاچا سوځېدونكې نذراني او د هغه د غلو دانو نذراني؛ د دې خاورې د ټولو خلكو سوځېدونكې نذراني، د هغوی د غلو دانو نذراني او د هغوی د خښلو نذراني. د قرباني په ځای باندې د سوځېدونكو نذرانو او قربانيو ټوله وینه وشینده. مگر د برنجو د قرباني ځای زما دپاره وساته چې د خپلې ځانگړې سلامشورې دپاره ورڅخه كار واخلم. < (۱۶) نو څنگه چې پاچا امر كړی ؤ، اوریا هماغسې وكړل.

(۱۷) آحاز پاچا هغه برنجي گاډۍ چې د خښتن په كور كې ورڅخه كار اخیستل كېده، جلا جلا كړلې او هغه تشتونه چې په هغه باندې وو ليرې كړل. همدارنگه هغه د دولسو برنجي غوایانو د شا څخه برنجي ټانكي واخیسته او هغه يې د تيرو په بنسټ باندې كېښوده. (۱۸) آحاز هغه خاصه خېمه هم ليرې كړه چې په سبت كې به ورڅخه د عبادت دپاره كار اخیستل كېده او هغه شخصي دروازه يې هم بنده كړه چې د يهودا پاچا به د خښتن كور ته د ننوتلو دپاره استعمالوله. دا ټول كارونه هغه د دې دپاره وكړل چې د آشور پاچا تغلت فلاسر خوشحاله كړي.

(۱۹) د آحاز د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه كړي دي، د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي. (۲۰) آحاز مړ شو او د داود د بنار په شاهي هديرې كې ښخ شو او د هغه زوی حزقيا د هغه په ځای پاچا شو.

هوشع، د اسراييلو آخري پاچا

۱۷ (۱) په يهودا كې د آحاز د پاچاهۍ په دولسم كال، د ايله زوی هوشع د اسراييلو پاچا شو او هغه نهه كاله په سامره كې پاچاهي وكړه. (۲) هوشع د خښتن په مقابل كې گناه وكړه، مگر د هغه گناه د اسراييلو د تېرو شويو پاچاهانو په پرتله كمه وه. (۳) د آشور پاچا

شلمناسر په هوشع باندې برید وکړ. هوشع هغه ته تسلیم شو او هر کال به یې هغه ته باج ورکاوه. (۴) مگر وروسته هوشع د باج ورکولو څخه انکار وکړ او د مصر پاچا <سو> ته یې استازي وروولېدل چې د هغه سره مرسته وکړي. کله چې شلمناسر له دې خیانت څخه خبر شو، نو هوشع یې ونيوه او په زندان کې یې واچاوه.

د سامري سقوط

(۵) بیا شلمناسر د اسراییلو په ټوله خاوره باندې برید وکړ او سامره یې درې کاله محاصره کړه. (۶) د هوشع د پاچاهۍ په نهم کال، د آشور پاچا سامره ونيوله او اسرایلیان یې د اسیرانو په توګه آشور ته بوتلل. ځینې یې د حله په ښار کې، ځینې یې د خابور سیند ته نژدې د جوزان په سیمه کې او پاتې یې د ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل.

د اسرایلیانو د ماتې دلیل

(۷) دا هرڅه په دې خاطر وشول چې د اسراییلو قوم د خپل څښتن خدای په مقابل کې چې هغوی یې د مصر د پاچا څخه ژغورلي وو او د هغه هېواد څخه یې راویستلي وو، ګناه کړې وه. هغوی د نورو خدایانو عبادت کاوه (۸) او د هغو قومونو د رواجونو څخه یې پیروي کوله چې څښتن هغوی د اسرایلیانو د وړاندې تګ سره سم شړلي وو. همدارنګه هغه رواجونه یې خپل کړل چې د اسراییلو پاچاهانو پیل کړي وو. (۹) اسرایلیانو په پټه د خپل څښتن خدای په ضد داسې کارونه وکړل کوم چې هغه منع کړي وو. دوی د اوسېدو په خپلو ټولو ځایونو کې یعنې د کوچني کلي څخه نیولې تر لوی ښاره پورې غیر مجاز د عبادت ځایونه جوړ کړل. (۱۰) هغوی په هرې غونډۍ باندې او د هرې سیوري لرونکې ونې لاندې د تیرو ستنې او د اشیره بتان جوړ کړل. (۱۱) هغوی د عبادت په ټولو غیر مجاز ځایونو کې خوشبويي وسوځولې او د هغو قومونو د رواجونو څخه یې پیروي کوله چې

څښتن د اسراييلو د وړاندې تگ سره سم د هغوی د خاورې څخه شړلي وو. هغوی په خپلو بدو عملونو سره د څښتن قهر راوپاراوه. (۱۲) هغوی د څښتن د هغه حکم څخه سرغړونه کوله چې ورته ويلي وو: <د بتانو عبادت مه کوئ.>

(۱۳) څښتن خپل وړاندويونکي او نبیان ولېږل چې اسراييلو او يهودا ته خبرداری ورکړي: <خپلې بدې لارې پرېږدئ. زما د هغو حکمونو اطاعت وکړئ چې په شريعت کې دي او ستاسو نیکونو ته مې ورکړي وو او د خپلو خدمتگارانو نبیانو په وسیله مې تاسو ته رسولي وو.> (۱۴) مگر اسراييليانو اطاعت ونه کړ، د هغوی زړونه د خپلو هغو نیکونو په شان چې په خپل څښتن خدای يې باور نه درلود سخت وو. (۱۵) هغوی د څښتن خبرداری او حکمونه له پامه وغورځول او هغه لوظ يې مات کړ چې د هغو د نیکونو سره يې کړی ؤ. هغوی د بې ارزښته بتانو عبادت کاوه او په خپله هم بې ارزښته شول. څښتن اسراييليانو ته وويل چې <هغه کارونه مه کوئ کوم چې ستاسو شاوخوا پردي قومونه يې کوي>، مگر اسراييل د هماغو په شان شول. (۱۶) هغوی د خپل څښتن خدای ټول قوانین مات کړل او د عبادت دپاره يې دوه فلزي سخوندران جوړ کړل. همدارنگه هغوی د اشیره بت جوړ کړ، د ستورو عبادت او د بعل د بت خدمت يې کاوه. (۱۷) هغوی خپل زامن او لورگانې د سوځېدونکو نذرانو په توگه قرباني کول، د کوډگرانو او فال کتونکو څخه به يې کار اخيست او خپل ځانونه يې په بشپړه توگه هغو کارونو ته وقف کړل چې د څښتن په نظر کې بد وو. ځکه يې د څښتن قهر راوپاراوه. (۱۸) نو څښتن په اسراييلو باندې ډېر په قهر شو او هغوی يې له خپل حضور څخه وشرل. يواځې د يهودا قبيله پاتې شوه.

(۱۹) مگر حتی د يهودا خلکو هم د خپل څښتن خدای د قوانينو اطاعت ونه کړ، هغوی د هغو رواجونو چې د اسراييلو خلکو خپل کړي وو، پيروي وکړه. (۲۰) څښتن ټول اسراييليان ترک کړل، هغوی ته يې سزا ورکړه او لوټ مارانو ته يې په لاس ورکړل تر هغې چې آخر څښتن اسراييليان د خپل حضور څخه وشرل.

٢١) کله چې خښتن اسراييل د يهودا څخه څيري او جلا کړل، اسراييليانو د نباط زوی يروبعام خپل پاچا وټاکه. يروبعام هغوی د خښتن د پيروی څخه واورول او د هغوی د سختې گناه سبب وگرځېد. ٢٢) اسراييليانو د يروبعام پيروی وکړه او د هغې گناه څخه چې يروبعام کړې وه لاس وانخيست. ٢٣) لکه څنگه چې خښتن د خپلو نبيانو په وسيله خبرداری ورکړی ؤ، نو آخر يې هغوی له خپل حضور څخه وشړل. نو د اسراييلو خلک آشور ته جلاوطني شول او تر اوسه پورې هلته اوسېږي.

په اسراييلو کې د آشوريانو ځای په ځای کېدل

٢٤) د آشور پاچا د بابل، کوت، عوا، حماه او سفروايم د ښارونو خلک بوتلل او هغوی يې د سامري په ښارونو کې د جلاوطنو اسراييليانو په ځای مېشت کړل. هغوی دا ښارونه ونيول او هلته استوگن شول. ٢٥) څرنګه چې دغو خلکو په سر کې د خښتن عبادت نه کاوه، نو خښتن زمريان وروزل چې په هغوی باندې بريد وکړي. زمريانو له هغو څخه ځينې ووژل. ٢٦) د آشور پاچا خبر شو چې هغه خلک چې هغه د سامري ښارونو ته بيولي دي د هغه وطن د خدای په قانون باندې نه پوهيږي، نو خدای هلته زمريان وروزل چې هغوی ووژني. ٢٧) نو د آشور پاچا داسې امر وکړ: <د هغو کاهنانو څخه چې مونږ د اسيرانو په توګه راوستي دي يو نفر بېرته ولېږئ. هغه دې لار شي او هلته دې واوسېږي، د دې دپاره چې خلکو ته د هغه وطن د خدای قانون وروښايي.> ٢٨) نو د اسراييلي کاهنانو څخه يو تن چې له سامري څخه جلاوطنه شوی ؤ، لار چې په بيت ييل کې واوسېږي. بيا يې خلکو ته وښودل چې څنگه د خښتن عبادت وکړي.

٢٩) مګر هغو خلکو چې په سامره کې ځای په ځای شوي وو، هر يو قوم د خپلو بتانو جوړولو ته دوام ورکړ او هغه يې د عبادت په هغو ځايونو کې کېښودل چې اسراييليانو جوړ کړي وو. ٣٠) د بابل خلکو د سکوت بنوت بتان، د کوت خلکو د نرجل بتان، د حماه

خلکو د اشیما بتان، (۳۱) د عوا خلکو د نبجز او تر تاک بتان جوړ کړل او د سفروايم خلکو خپل ماشومان د سوځېدونکو نذرانو په توگه خپلو بتانو يعنې ادرملک او عنملک ته قرباني کړل. (۳۲) دغو خلکو د خښتن عبادت هم کاوه او له خپل منځ څخه يې هر قسم خلک غوره کړل چې د عبادت د هغو ځايونو لپاره د کاهنانو په توگه خدمت وکړي او په هغه ځايونو کې د هغوی دپاره قرباني وړاندې کړي. (۳۳) په دې توگه هغوی هم د خښتن عبادت کاوه او هم يې د هغه هېوادونو د رواجونو له مخې چې هغوی ورڅخه راغلي وو، د خپلو بتانو عبادت کاوه.

(۳۴) هغوی تر نن ورځې پورې په خپلو زړو رواجونو باندې ټينگ ولاړ دي. هغوی د خښتن عبادت نه کوي او نه د هغو قوانينو او حکمونو څخه پيروي کوي چې خښتن د يعقوب اولادې ته ورکړي وو. (وروسته خښتن د يعقوب نوم په اسراييل بدل کړ). (۳۵) خښتن د اسراييليانو سره لوظ کړی ؤ او هغوی ته يې حکم کړی ؤ: <د نورو خدايانو عبادت مه کوئ. هغوی ته سجده مه کوئ، د هغوی خدمت مه کوئ او هغوی ته قرباني مه وړاندې کوئ. (۳۶) يواځې زما عبادت کوئ! زه هغه څوک يم چې تاسو يې په خپل لوی قوت سره د مصر څخه راوويستلئ. تاسو بايد ماته سجده وکړئ او ماته قرباني وړاندې کړئ. (۳۷) تاسو بايد تل زما د هغو قوانينو او حکمونو اطاعت وکړئ چې ستاسو دپاره مې ليکلي دي. د نورو خدايانو عبادت ونه کړئ (۳۸) او هغه لوظ چې تاسو سره مې کړی ؤ هغه بايد هېر نه کړئ. د نورو خدايانو عبادت ونه کړئ. (۳۹) تاسو بايد زما يعنې د خپل خښتن خدای عبادت وکړئ او زه به تاسو د ټولو دښمنانو څخه وژغورم.> (۴۰) مگر هغو خلکو چې په اسراييلو کې اوسېدل دا حکم يې قبول نه کړ او د خپلو زړو رواجونو پيروي ته يې دوام ورکړ.

(۴۱) هغوی د خښتن عبادت کاوه، مگر د خپلو بتانو عبادت يې هم کاوه. د هغوی اولادونه تر نن ورځې پورې هماغه کار کوي.

د يهودا پاچا حزقيا

(دويم تواريخ ۲۹: ۱ - ۲، ۳۱: ۱)

۱۸ (۱) په اسراييلو کې د ايله د زوی هوشع د پاچاهۍ په دولسم کال، د آحاز زوی حزقيا د يهودا پاچا شو. (۲) حزقيا پنځه ويشت کلن ؤ چې پاچا شو او هغه نهه ويشت کاله په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم ابيا وه چې د زکريا لور وه. (۳) هغه لکه د خپل نيکه داود پاچا په شان هغه کارونه وکړل چې د خښتن په نظر کې ښه وو. (۴) هغه سيمه يز د عبادت ځايونه له منځه يوړل، د تېرو سنتې يې ماتې کړې او د اشيره بتان يې راوغوزول. همدارنگه يې هغه برنجي مار چې موسی^۱ جوړ کړی ؤ او د نحشتان په نوم يادېده هم ټوټې ټوټې کړې. تر هغه وخته پورې د اسراييلو خلکو هغه ته د درناوي دپاره خوشبويي سوځولي.

(۵) حزقيا د اسراييلو په خښتن خدای باندې باور درلود. د يهودا په ټولو پاچاهانو کې د هغه په شان نه د هغه څخه وروسته څوک ؤ او نه د هغه څخه مخکې. (۶) هغه خښتن ته پوره وفادار ؤ او د هغو قوانينو اطاعت يې کاوه چې خښتن موسی^۱ ته ورکړي وو. (۷) نو خښتن د هغه سره ؤ او هغه په خپلو ټولو کارونو کې بريالی ؤ. هغه د آشور د پاچا په مقابل کې ياغي شو او هغه ته يې د تسليمېدلو څخه انکار وکړ. (۸) هغه فلسطينيانو ته د غزې او د هغې د شاوخوا سيمو پورې ماته ورکړه چې دا ماته د تر ټولو کوچني کلي څخه نيولې تر لوی دېوال لرونکي ښار پورې وه.

(۹) د حزقيا د پاچاهۍ په څلورم کال چې په اسراييلو باندې د هوشع د پاچاهۍ اووم کال ؤ، د آشور پاچا شلمناسر په اسراييلو برید وکړ او سامره يې محاصره کړه. (۱۰) د محاصرې د درېم کال په آخر کې آشوريانو سامره ونيوله. نو د حزقيا د پاچاهۍ په شپږم کال چې د هوشع د پاچاهۍ نهم کال ؤ، دا پېښه وشوه. (۱۱) د آشور پاچا، اسراييليان د اسيرانو په توگه

آشور ته بوتلل. د هغو څخه يې ځينې د حلق په ښار کې، ځينې يې د خابور سيند ته نژدې د جوزان په سيمه کې او ځينې يې د ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل. (۱۲) سامري ځکه سقوط وکړ چې اسراييليانو د خپل څښتن خدای اطاعت نه کاوه، بلکې هغه لوظ يې مات کړ چې څښتن د هغوی سره کړی و او د هغو ټولو قوانينو څخه يې سرغړونه وکړه چې د څښتن د خدمتگار موسی^۱ په وسيله ورکړل شوي وو. هغوی نه هغه حکمونه منل او نه يې په هغو باندې عمل کاوه.

د سنخاريب بريد په يهودا باندې

(دويم تواريخ ۱:۳۲ - ۱۹ او اشعيا ۳۶:۱ - ۲۲)

(۱۳) د حزقيا د پاچاهۍ په څوارلسم کال د آشور پاچا سنخاريب د يهودا په ټولو قوي شوي ښارونو باندې بريد وکړ او هغه يې ونيول. (۱۴) حزقيا دغه پيغام سنخاريب ته چې په لاکيش کې و ورولېږه: <ما غلط کار کړی دی، خپل بريد ودرؤ او هرڅه چې تاسو غواړئ زه به يې درکړم.> د سنخاريب پاچا ځواب دا و چې حزقيا بايد لس ټنه سپين زر او يو ټن سره زر هغه ته ورولېږي. (۱۵) حزقيا هغه ټول سپين زر چې د څښتن په کور کې او د مانې په خزانه کې وو هغه ته ورولېږل. (۱۶) همدارنگه هغه د څښتن د کور د دروازو څخه سره زر او هم هغه سره زر چې په خپله يې د دروازو چوکاتونه ورباندې پوښ کړي وو راوويستل او هغه ټول يې سنخاريب ته ورولېږل.

(۱۷) د آشور پاچا يو لوی لښکر د خپلو درېو لور رتبه مامورانو سره د لاکيش څخه ولېږه چې په اورشليم کې د حزقيا مخالفت وکړي. کله چې اورشليم ته ورسېدل، هغوی د پاسني ډنډ د لښتي په غاړه چې د کاليو مينځونکو د پټي په لاره کې پرته ده، ودرېدل. (۱۸) هغوی حزقيا پاچا راوغوښت مگر د هغه درې درباريان بيرون راووتل چې د هغوی سره ليدنه کتنه وکړي. هغه درې درباريان دا وو: د حلقيا زوی الياقيم چې د مانې مسؤول و، شبننا د دربار

منشي او د آساف زوی يو آخ چې د پېښو د ثبتولو مسؤول ؤ.

١٩ د آشور د منصبدارانو څخه يو تن هغوی ته وويل: <لوی پاچا غواړي په دې پوه شي

چې حزقيا پاچا ولې دومره ډاډه دی؟ > (٢٠) پاچا ته ووايي: آيا ته فکر کوي چې يواځې

خبرې کولی شي چې د عسکري پوهې او قدرت ځای ونيسي؟ ته په چا باندې تکيه کوي

چې زما په مقابل کې ياغي شوی يې؟ > (٢١) گوره، ته په دې طمع يې چې مصر به درسره

مرسته وکړي، مگر هغه به د هغې کرکي په شان وي چې د امسا په توگه ورڅخه کار

اخيستل کېږي. هغه به مات شي، ستا په لاس کې به ننوځي او تا به تپي کړي. نو هرڅوک

چې د مصر په پاچا باندې تکيه وکړي هغه به همداسې شي. < (٢٢) لوی پاچا تاسو

درباريانو ته دا هم وايي: <کېدای شي ماته ووايي چې مونږ په خپل څښتن خدای باندې

تکيه کوو. آيا دا هغه څوک نه دی چې حزقيا د هغه د عبادت او د قرباني ځايونه له منځه

يوړل او د يهودا او اورشليم خلکو ته يې وويل چې تاسو د اورشليم د قرباني د ځای په

وړاندې عبادت کوئ؟ > (٢٣) زه به تاسو سره د خپل بادار، يعنې د آشور د پاچا په

استازيتوب يو شرط کېږم. زه به تاسو ته دوه زره آسونه درکړم خو که چېرې تاسو وکولای

شئ چې هم دومره نفر پيدا کړئ چې په هغو باندې سپاره شي. > (٢٤) تاسو د جنگي گاډيو

او سپرو عسکرو په خاطر په مصر باندې تکيه کوئ! نو څنگه کولی شئ چې تاسو زما د

بادار د خدمتگارانو څخه يو ډېر کمزوری منصبدار په شا وتمبوئ؟ > (٢٥) آيا تاسو فکر کوئ

چې ما د څښتن له مرستې څخه پرته ستاسو په وطن باندې بريد کړی دی چې هغه وران

کړم؟ څښتن په خپله ماته وويل چې په هغه باندې بريد وکړم او هغه له منځه يوسم. <

٢٦ په دې وخت کې الياقيم، شبنو او يو آخ هغه لوړ رتبه مامور ته وويل: <مهرباني وکړئ،

زمونږ سره د آرامۍ په ژبه خبرې وکړئ، ځکه چې مونږ په هغې باندې پوهېږو. د يهودا په

ژبه خبرې مه کوئ، ځکه هغه ټول خلک چې په دېوال باندې ناست دي ستاسو خبرو ته يې

غوږ ايښی دی. >

٢٧ هغه ځواب ورکړ: <آيا تاسو فکر کوئ چې پاچا زه د دې دپاره رالېږلی يم چې دا ټولې خبرې يواځې تاسو او پاچا ته وکړم؟ نه، زه د هغو خلکو سره هم خبرې کوم چې په دېوال باندې ناست دي. هغوی او تاسو به هم خپل غايظه مواد وڅوري او خپلې امتيازې به وڅښي، په دې خاطر چې نور به د خوړلو او څښلو دپاره څه شي نه وي.>

٢٨ بيا هغه ملکی مامور ودرېد او په لوړ آواز يې د يهودا په ژبه وويل: <د آشوريانو لوی پاچا پيغام واورئ! ٢٩ پاچا داسې وايي: حزقيا مه پرېږدئ چې تاسو وغولوي. هغه نه شي کولی چې تاسو زما د لاس څخه وژغوري. ٣٠ باور مه کوئ که هغه تاسو ته ووايي: په څښتن باندې باور ولرئ، هغه به تاسې وژغوري او دا ښار به د آشور د پاچا په لاس ورته کړل شي.>

٣١ د حزقيا خبرو ته غوږ مه نيسئ. ځکه د آشور پاچا داسې وايي: زما سره روغه جوړه وکړئ. راووحئ او ماته تسليم شئ. نو تاسو هر يو به د خپلو تاکنونو انګور وڅورئ، د خپلو ونو څخه به انځر وڅورئ او د خپلو ذخيرو څخه به اوبه وڅښئ. ٣٢ وروسته زه راځم او تاسو به هغه هېواد ته بوځم چې ستاسو د وطن په شان دی، په هغه هېواد کې چې ډېر زيات غلې دانې، ډوډۍ، د انګورو شراب، د انګورو باغونه، د زيتونو ونې او شات دي. که چېرې تاسو هغه کار وکړئ چې زه يې درته حکم کوم، تاسو به مړه نه شئ، بلکې ژوندي به پاتې شئ. د حزقيا خبرو ته غوږ مه نيسئ، هغه تاسو بې لارې کوي او وايي: څښتن به مونږ وژغوري. ٣٣ آيا کله د کوم قوم خدايانو خپل وطن د آشور پاچا له لاسه ژغورلی دی؟ ٣٤ چېرته دي د حماه او ارفاد خدايان؟ چېرته دي د سفر وایم، هينع او عوا خدايان؟ آيا هغوی سامره زما د لاسونو څخه وژغورله؟ ٣٥ د دې ټولو هېوادونو د خدايانو څخه کوم يو دا توان درلود چې خپل هېواد زما څخه وژغوري؟ نو څښتن به څنگه وکولای شي چې اورشليم زما د لاسونو څخه خلاص کړي؟>

۳۶ مگر خلک غلي پاتې شول او په ځواب کې يې ورته هېڅ ونه ويل، ځکه چې حزقيا پاچا هغوی ته دا امر کړی ؤ چې ځواب ورنه کړي.

۳۷ نو الياقيم، شبنو او يوآخ له غمه خپل کالي وشلول، حزقيا ته ورغلل او څه چې ورته هغه ملکی مامور ويلې وو، هغه يې حزقيا ته بيان کړل.

د اشعيا نبي سره مشوره

(اشعيا ۳۷: ۱ - ۷)

۱۹ کله چې حزقيا پاچا دا خبره واورېده، هغه له غمه خپل کالي وشلول، د وير کالي يې واغوستل او د څښتن کور ته ورننوت. ۲ هغه د ماني مسؤل الياقيم، د دربار منشي شبنو او د کاهنانو مشران چې ټولو د وير کالي اغوستي وو، د آموص زوی اشعيا نبي ته وروولېدل. ۳ دوی هغه ته وويل: <حزقيا داسې وايي: نن ورځ د خپگان ورځ ده، مونږ ته سزا راكول كيږي او سپكاوی راته شوی دی. مونږ د هغې بنځې په شان يو چې د اولاد زېږولو ته تياره وي، مگر د زېږولو قوت پکې نه وي. ۴ د آشور پاچا خپل لوړپوړی مامور د دې دپاره رالېږلی دی چې د ژوندي خدای سپكاوی وکړي. ستا څښتن خدای دې دا د سپكاوی خبرې واورې او هغه چا چې دا خبرې کړې دي هغه ته دې سزا ورکړي. نو د هغو نفرو دپاره دعا وکړئ چې ژوندي پاتې دي.>

۵ کله چې اشعيا د حزقيا پاچا پيغام تر لاسه کړ، ۶ هغه بېرته دا ځواب وروولېده: <څښتن تاته وايي چې آشوريان مه پرېږده ترڅو په دې سپکو خبرو سره تا ووپروي، چې څښتن تاته شي ژغورلی. ۷ څښتن به د آشور په پاچا ځينې گونگوسې واوروي او هغه به مجبور کړي چې بېرته خپل هېواد ته ستون شي. هلته به يې په يو چا باندې ووژني.>

يوحل بيا د آشورانو گوانب

(اشعيا ۳۷: ۸ - ۲۰)

۸ د آشور لوړ رتبه ملكي مامور پوه شو چې پاچا د لاکيش څخه تللی دی او د لینه
بنار په مقابل کې جنگيږي، نو هلته ورغی چې د هغه سره مشوره وکړي. ۹ آشوريانو ته
خبر ورورسېد چې د مصر لښکر د ايتوپيا پاچا، ترهاقه تر مشرۍ لاندې راروان دی چې
بريد وکړي. کله چې پاچا دا خبره واورېده، نو هغه د يهودا پاچا حزقيا ته د استازو په لاس
ليک ورولېږه: ۱۰ > په خپل خدای باور مه کوه او د هغه په هغې وعده مه غولېږه چې
زما په مقابل کې به د اورشليم څخه دفاع وکړي. ۱۱ تا اورېدلي دي چې د آشور
پاچاهانو د ټولو هېوادونو سره څه وکړل، هغه يې په بشپړه توگه له منځه يوړل. آيا فکر
کوې چې ته به وژغورل شي؟ ۱۲ زما نیکونو د جوزان، حاران او رصف بنارونه له منځه
يوړل او د عدن هغه خلک چې په تلسار کې اوسېدل، ووژل او د هغوی د خدایانو څخه
هېڅ يو هغوی ونه ژغورل. ۱۳ د حمات، ارفاد، سفرويم، هينع او عوا د بنارونو پاچاهان
چېرته دي؟ <

۱۴ حزقيا پاچا د استازو څخه ليک واخيست او هغه يې ولوست. بيا هغه د څښتن کور ته
لاړ، هغه ليک يې د څښتن په حضور کې پرانيست ۱۵ او داسې دعا يې وکړه: >ای د
اسراييلو څښتن خدایه، چې د آسماني مخلوقاتو د پاسه په تخت ناست يې، تا اسمانونه او
ځمکه پيدا کړي دي. ته يوازې خدای يې چې د نړۍ په ټولو پاچاهيو باندې پاچاهي
کوې. ۱۶ نو ای څښتنه، وگوره چې په مونږ باندې څه تېرېږي. ای ژونديه خدایه! د
سنخارېب خبرې واوره، چې ستا سپکاوی کوي. ۱۷ دا رښتيا ده، ای څښتنه، چې د آشور
پاچاهانو ډېر قومونه له منځه وړي دي، د هغوی هېوادونه يې وران کړي دي ۱۸ او د
هغوی خدایان يې سوځولي دي. هغه خدایان نه وو، هغه يواځې د لرگيو او تېرو هغه بتان وو
چې د انسان په لاسونو جوړ شوي وو. ۱۹ نو زمونږ څښتن خدایه، مونږ د آشوريانو څخه

وژغوره، ترڅو د نړۍ ټول قومونه په دې پوه شي چې، ای څښتنه، یواځې ته خدای یې.

د اشعیا پیغام حزقییا ته

(اشعیا ۳۷: ۲۱ - ۳۸)

۲۰ نو د آموص زوی اشعیا حزقییا پاچا ته دا پیغام ورولېږه: <د اسراییلو څښتن خدای داسې فرمایي: د آشور د پاچا سنخاریب په هکله مې ستا دعا قبوله کړه. ۲۱ نو زه د هغه په ځواب کې داسې وایم: اورشلیم د یوې نجلۍ په شان دی چې ستا څخه کرکه کوي او په تا باندې ملنډې وهلې وې. کله چې ته تښتې، نو هغوی په تا پورې خندا کوي. ۲۲ ای سنخاریبه! تا ماته، د اسراییلو سپېڅلي خدای ته کفر ویلی، خپل آواز دې اوچت کړی او ملنډې دې وهلې دي. ۲۳ تا په خپلو استازو باندې زه، څښتن سپک کړم او د خپل ځان په اړه دې داسې لایې وهلې دي: ما خپلې جنګي ګاډۍ د لبنان ډېرو لوړو ځایونو ته خپړولي دي، د هغه ځنګل تر ټولو دننني ځای ته ورننوتی يم او د سبر او سروې ډېرې ښې ونې مې پرې کړې دي. ۲۴ ما په مصر کې په خپلو پښو باندې هر سیند وچ کړ او په پردیو هېوادونو کې مې د هغو کوهیانو اوبه وڅښلې چې ما کیندلي وو.

۲۵ آیا تا دا نه دي اورېدلي چې دا هرڅه مې پخوا پلان کړي وو او حتی په دې نه پوهېږې چې دا یواځې زه وم چې دا پرېکړه مې وکړه چې ته به دا کار کوي؟ ته مې پرېښودلې چې هغه ځواکمن ښارونه وران کړي. ۲۶ د هغو ځایونو خلک کمزوري او ډېر سخت وارخطا شول. هغوی د پټیو د بوټو یا د هغو تنکیو وښو په شان وو چې د کوټو په سر باندې شنه کیږي او د پخېدلو څخه مخکې سوځيږي.

۲۷ مگر زه خبر يم چې ته چېرته اوسېږې او څه وخت ځې او راځې. دغه راز زه پوهېږم چې څومره ماته په قهر یې. ۲۸ ستا غرور مې لیدلی دی او هم هغه سخته کرکه مې لیدلې

ده چې ته يې زما څخه لرې. نو زه به ستا په پوزه کې چنگک او ستا په خوله کې قيصه واچوم. بيا به دې هغه ځای ته بېرته بوځم له کومه ځايه چې راغلی وي.>

٢٩) بيا اشعيا حزقيا پاچا ته وويل: >دا به د هغه څه نښه وي چې پېښ به شي. سرکال او راتلونکی کال به ته هغه غلې دانې وخورې چې په خپله شنې کيږي، مگر په درېم کال به ته وکولای شي چې خپلې غلې دانې وکړې او حاصل به يې واخلي او د انگورو تاکونه به وکړې او انگور به يې وخورې. ٣٠) هغوی چې په يهودا کې ژوندي پاتې دي د نباتاتو په شان به په ځمکه کې ژورې ريښې وکړي او مېوه به ونيسي. ٣١) په اورشليم او د صيهون په غره کې به يو شمېر خلک ژوندي پاتې شي، ځکه چې څښتن ټينگه پرېکړه کړې ده چې داسې به وشي.>

٣٢) څښتن د آشور د پاچا په هکله داسې وايي: >هغه به دې ښار ته داخل نه شي او يو غشی به هم په هغه باندې گوزار نه کړي. هېڅ عسکر به د خپلو سپرونو سره هغه ښار ته ورنژدې نه شي او د هغه شاوخوا به د خاورو ډېری جوړې نه کړي. ٣٣) څښتن داسې وايي: په هغې لارې چې هغه راغلی دی بېرته به په هماغه لار لاړ شي او ښار ته به داخل نه شي. ٣٤) زه به د دې ښار څخه د خپل ځان په اړه او د خپلې هغې ژمنې په اړه چې د خپل خدمتگار داود سره مې کړې وه، دفاع وکړم او هغه به وساتم.>

٣٥) په هماغه شپه د څښتن فرښته د آشوريانو کمپ ته ورغله او ١٨٥٠٠٠ عسکر يې ووژل. کله چې سهار وختي پاتې خلک راپاڅېدل نو ويې ليدل چې په هغه ځای کې مړي پراته دي. ٣٦) نو سنخاريب پاچا بېرته آشور ته ستون شو او د نينوا په ښار کې اوسېده. ٣٧) يوه ورځ چې هغه د خپل خدای نسروک د عبادت په ځای کې عبادت کاوه، د هغه دوو زامنو ادرملک او شرازر په خپلو تورو باندې هغه وواژه او بيا هغوی د ارارات خاورې ته وتښتېدل. د هغه بل زوی چې اسرحدون نومېده د هغه په ځای پاچا شو.

د حزقيا ناروغي او بېرته روغېدل

(دويم تواريخ: ۲۴-۲۶ او اشعيا ۳۸: ۱-۸، ۳۸: ۲۱-۲۲)

۲۰ ﴿۱﴾ په هغو ورځو کې حزقيا پاچا ناروغ شو او مرگ ته نژدې ؤ. د آموص زوی اشعيا نبي ورغی چې هغه وويني او هغه ته يې وويل: <خښتن فرمايي چې خپل ټول کارونه دې برابر کړه، ځکه چې ته مړ کېږي او روغ به نه شي.>

﴿۲﴾ حزقيا خپل مخ دېوال ته واپراوه او دعا يې وکړه: ﴿۳﴾ <ای خښتنه، دا در په یاد کړه چې ما د زړه له کومي ستا خدمت کړی دی، تاته وفادار وم او تل مې دا کوبښن کړی دی چې هغه کار وکړم چې تا راڅخه غوښتنه کړې ده.> بيا يې ډېر سخت وژړل.

﴿۴﴾ اشعيا د پاچا څخه لار، خو مخکې له دې چې هغه د ماني د منځنۍ حوډلې څخه تېر شي خښتن هغه ته وفرمايل: ﴿۵﴾ <بېرته لار شه او زما د قوم مشر حزقيا ته ووايه: ستا د نيکه داود خښتن خدای داسې فرمايي: ما ستا دعا قبوله کړه او ستا اوښکې مې وليدلې، زه به تاته شفا درکړم. په درېمه ورځ به ته زما په کور کې عبادت وکړې. ﴿۶﴾ زه به ستا ژوند پنځلس کاله نور هم زيات کړم. زه به تا او دغه ښار د آشور د پاچا له لاسه وژغورم. زه به د دې ښار څخه د خپل ځان او خپل خدمتگار داود په خاطر دفاع وکړم.> ﴿۷﴾ بيا اشعيا د حزقيا خدمتگارانو ته وويل: <د انځرو مرهم تياره کړئ.> هغوی همداسې وکړل او هغه يې د هغه په دانه باندې کېښودل او هغه روغ شو.

﴿۸﴾ حزقيا د اشعيا څخه پوښتنه وکړه: <هغه به کومه نښه وي چې خښتن به ما روغ کړي او زه به په درېمه ورځ د خښتن کور ته لار شم؟> ﴿۹﴾ اشعيا ځواب ورکړ: <خښتن به تاته يوه داسې نښه درکړي چې دا ثابتې کړي چې هغه په خپلې وعدې باندې ولاړ دی. نو اوس ووايه چې په زینه باندې دې د لمر سيوری لس پورې مخکې لار شي يا لس پورې

وروسته؟>

١٠ حزقيا ورته وويل: <سيوري تل مخکې ځي او دا اسانه کار دی. زه غواړم چې سيوري دې لس پورې شاته لاړ شي.>

١١ نو اشعيا نبي په څښتن باندې غږ وکړ او څښتن هغه سيوري چې د آحاز په زينه باندې راکوز شوی ؤ لس پورې وروسته کړ.

د بابل استازي

(اشعيا ٣٩: ١ - ٨)

١٢ په همدې وخت کې د بابل پاچا د بلدان زوی، مروډک بلدان خبر شو چې حزقيا پاچا ناروغ ؤ، نو هغه د خپلو استازو په لاس حزقيا ته يو ليک او سوغات وروولېرل. ١٣ حزقيا استازو ته هرکلی ووايه او هغوی ته يې خپله شتمني، يعنې خپل سپين او سره زر، خپلې مسالې او عطرونه او خپل ټول عسکري سامان وروښودل. د هغه په تحويلخانو او يا د هغه په پاچاهۍ کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته يې نه وي ښودلی. ١٤ بيا اشعيا نبي حزقيا پاچا ته ورغی او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <دا خلک له کوم ځای څخه راغلي وو او تاته يې څه وويل؟>

حزقيا ځواب ورکړ: <هغوی د يو ډېر ليرې وطن يعنې بابل څخه راغلي وو.>

١٥ اشعيا پوښتنه وکړه: <ستا په مانۍ کې هغوی څه وليدل؟>

حزقيا ځواب ورکړ: <هغوی هرڅه وليدل. په تحويلخانو کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته مې نه وي ښودلی.>

١٦) بيا اشعيا حزقيا پاچا ته وويل: <څښتن داسې فرمايي: (١٧) داسې وخت راتلونكى دى چې هرڅه چې ستا په ماني كې دي او هرڅه چې ستا نيكونو تر نن ورځې پورې ذخيره كړي دي، هغه به بابل ته يوړل شي. هېڅ شى به پاتې نه شي. (١٨) ستا د خپلې اولادې څخه به ځينې په اسارت يوړل شي او هغوى به خسيان شي چې د بابل د پاچا په ماني كې خدمت وكړي.>

١٩) حزقيا پاچا فكر وكړ چې دا خبره دا معنى لري چې د هغه په ژوند كې به سوله او امنيت وي، نو هغه ځواب ورکړ: <هغه پيغام چې تا د څښتن له خوا ماته راکړ ښه پيغام دى.>

د حزقيا د پاچاهي پاى
(دويم تواريخ ٣٢: ٣٢ - ٣٣)

٢٠) نور ټول هغه كارونه چې حزقيا پاچا كړي وو، د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي. په هغو كې د هغه د زړورتوب كارونه او دا چې هغه څنگه حوض او كارېز جوړ كړ چې اورشليم ته پكې اوبه راوړل كېدلې، هم شامل دي. (٢١) حزقيا مړ شو او د هغه زوى منسي د هغه په ځاى پاچا شو.

د يهودا پاچا منسي
(دويم تواريخ ٣٣: ١ - ٢٠)

٢١) منسي دولس كلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم كې پنځه پنځوس كاله پاچاهي وكړه. د هغه د مور نوم حفصيه ؤ. (٢٢) منسي د څښتن په مقابل كې گناه وكړه. هغه د هغو قومونو د ناوړه دودونو څخه پيروي وكړه چې څښتن د خپل قوم د

وړاندې تگ سره سم شړلي وو. (۳) هغه سيمه يز د عبادت ځايونه چې د هغه پلار حزقيا له منځه وړي وو، منسي هغه بېرته جوړ کړل. هغه د بعل د عبادت دپاره د قرباني ځايونه جوړ کړل او د اشيره بت يې جوړ کړ لکه څنگه چې د اسراييلو پاچا اخاب جوړ کړی ؤ. منسي د ستورو عبادت هم کاوه. (۴) هغه په اورشليم کې د څښتن په کور کې د نورو خدايانو دپاره د قرباني ځايونه جوړ کړل د کوم په اړه چې څښتن ويلي وو: >په دې ځای کې بايد زما عبادت وشي.< (۵) هغه د څښتن د کور په دواړو حوډليو کې ستورو ته د عبادت دپاره د قرباني ځايونه جوړ کړل. (۶) هغه خپل زوی د سوځېدونکې نذرانې په توگه قرباني کړ. هغه به فالونه کتل او د فال کتونکو او کوډگرانو سره به يې مشورې کولې. هغه د څښتن په مقابل کې ډېره لويه گناه وکړه او د هغه قهر يې راوپاراوه. (۷) هغه د اشيره بت د خدای په کور کې يعنې په هغه ځای کې کېښود چې د هغه په اړه څښتن داود او د هغه زوی سليمان ته داسې ويلي وو: >دلته په اورشليم کې، په دې کور کې، دا هغه ځای دی چې ما د اسراييلو د دولسو قبيلو د ټولې سيمې څخه غوره کړی دی چې تل به پکې زما عبادت کيږي. (۸) که چېرې د اسراييلو قوم زما د ټولو حکمونو څخه اطاعت وکړي او د هغه ټول شريعت څخه پيروي وکړي چې زما خدمتگار موسی هغوی ته ورکړی دی، نو زه به پرېنږدم چې هغوی د هغه وطن څخه وشړل شي چې ما د هغوی نيکونو ته ورکړی ؤ.< (۹) مگر د يهودا خلکو د څښتن اطاعت ونه کړ او منسي په هغوی باندې د هغې څخه هم لويه گناه وکړه چې هغو قومونو کړې وه کوم چې څښتن د هېواد څخه د خپل قوم د وړاندې تگ په وخت کې شړلي وو.

(۱۰) څښتن د خپلو خدمتگارانو يعنې نبیانو په وسيله وويل: (۱۱) >منسي پاچا داسې ناوړه کارونه وکړل چې د اموريانو د کارونو څخه بدتر وو او په خپلو بتانو يې د يهودا خلک په گناه باندې اخته کړل. (۱۲) نو زه د اسراييلو څښتن خدای به په اورشليم او يهودا باندې داسې بلا راولم چې هرڅوک خبر شي هغه به هک حيران شي. (۱۳) زه به اورشليم ته داسې سزا ورکړم لکه څنگه چې مې سامرې او د اسراييلو پاچا اخاب او د هغه اولادې

ته ورکړې وه. زه به اورشليم د هغه د خلکو څخه داسې پاک کړم لکه د يو قاب خواړه چې په بشپړه توگه خوړل کېږي. (۱۴) هغه خلک چې ژوندي پاتې کېږي د هغو څخه به مخ واپروم او هغوی به خپلو دښمنانو ته په لاس ورکړم. هغوی به ورباندې فتح ومومي او وطن به يې لوټ کړي. (۱۵) زه د خپل قوم سره دا کار ځکه کوم چې هغوی داسې کارونه کړي دي چې زه ورڅخه کرکه لرم. له هغه وخت څخه چې د هغوی نیکونه د مصر څخه راوتلي دي تر نن ورځې پورې يې زما قهر راپارولی دی.

(۱۶) برسېره پردې چې منسي د يهودا خلک د بت پرستي خواته واپرول او د دې سبب شو چې هغوی د څښتن په مقابل کې گناه وکړي، هغه دومره ډېر بې گناه خلک ووژل چې د اورشليم په کوڅو کې وينې بهېدلې.

(۱۷) نور ټول هغه کارونه چې منسي کړي وو چې په هغو کې هغه گناهونه هم شامل دي چې هغه کړي وو، هغه د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (۱۸) منسي مړ شو او د خپلې مائې په باغ کې يعنې د عوزا په باغ کې ښخ شو او د هغه زوی آمون د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا آمون

(دويم تواريخ ۳۳: ۲۱ - ۲۵)

(۱۹) آمون دوه ويشت کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او دوه کاله يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم مشلمت ؤ، هغه د حاروز لور وه چې د يطبه د ښارگوټي څخه ؤ. (۲۰) هغه د خپل پلار منسي په شان د څښتن په مقابل کې گناه وکړه. (۲۱) هغه د خپل پلار لاره غوره کړه او د هغو بتانو عبادت يې وکړ چې د هغه پلار يې عبادت کاوه. (۲۲) هغه د خپلو نیکونو څښتن خدای پرېښود او د څښتن د حکمونو څخه يې سرغړونه وکړه.

٢٣ د آمون درباريانو د هغه په مقابل کې دسيسه جوړه کړه او هغه يې په خپلې ماني کې په قتل ورساوه. ٢٤ د يهودا خلکو د آمون قاتلان ووژل او د هغه زوی يوشيا يې د هغه په ځای پاچا کړ.

٢٥ د آمون د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ٢٦ آمون په خپله هديره کې د عوزا په باغ کې ښخ شو او د هغه زوی يوشيا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا يوشيا

(دويم تواريخ ٣٤: ١ - ٢)

٢٢ يوشيا اته کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم کې يودپرش کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم يديده ؤ، هغه د عدايه لور وه چې د بصقت د ښارگوټي څخه ؤ. ٢ يوشيا هغه کار کاوه چې د څښتن په نظر کې ښه ؤ. هغه د خپل نيکه داود لاره غوره کړه او په ټينگه يې د څښتن د ټولو قوانينو اطاعت کاوه.

د موسی د شريعت د يو کتاب پيدا کېدل

(دويم تواريخ ٣٤: ٨ - ٢٨)

٣ د يوشيا د پاچاهۍ په اتلسم کال، هغه د اصليا زوی شافان چې د مشلام لمسی ؤ او د دربار منشي ؤ د دغه حکم سره د څښتن کور ته ولېږه: ٤ >مشر کاهن حلقيا ته ورشه او د هغو پيسو مقدار معلوم کړه چې د څښتن د کور د دروازي ساتونکو د خلکو څخه راټولې کړې دي. ٥ هغوی ته ووايه چې دا پيسې هغو ټېکادارنو ته ورکړي چې د څښتن د کور د بياجوړونې مسؤوليت لري. دوی بايد هغه ٦ ترکانانو، معمارانو او خټگرانو ته

ورکړي او همدارنگه هغه لرگي او تورل شوې تيرې دې واخلي چې په بياجوړونه کې ورڅخه کار اخيستل کېږي. (۷) هغه خلک چې د کار مسؤوليت په غاړه لري هغوی صادق خلک دي، نو دې ته اړتيا نشته چې د هغوی څخه د پيسو حساب وغواړو. <

(۸) حلقيا، شافان منشي ته وويل: <ما دلته د څښتن په کور کې د شريعت يو کتاب موندلی دی. > هغه دا کتاب شافان ته ورکړ او هغه ولوست. (۹) نو شافان بېرته پاچا ته ورغی او هغه ته يې خبر ورکړ: <هغه پيسې چې د څښتن په کور کې وې هغه ستاسو خدمتگارانو واخيستې او هغو ټېکادارانو ته يې وروسپارلې چې د بياجوړونې مسؤوليت يې په غاړه دی. > (۱۰) شافان زياته کره: <حلقيا ماته يو کتاب راکړی دی > او هغه يې پاچا ته په لوړ آواز ولوست.

(۱۱) کله چې پاچا د شريعت د کتاب خبرې واورېدلې، له غمه يې خپل کالي وشلول. (۱۲) هغه حلقيا کاهن، د شافان زوی اخيقام، د ميکايا زوی عکبور، شافان د دربار منشي او د پاچا خدمتگار عسايا ته دغه حکم ورکړ: (۱۳) <لاړ شی او د څښتن سره زما او د يهودا د ټولو خلکو دپاره د دې کتاب د هداياتو په اړه مشوره وکړی. څښتن په مونږ باندې ډېر په قهر دی ځکه څه چې په دې کتاب کې ليکل شوي دي زمونږ نيکونو په هغو باندې عمل نه دی کړی. >

(۱۴) حلقيا، اخيقام، عکبور، شافان او عسايا لاړل چې د يوې پيغمبرې سره چې حلدۀ نومېده، مشوره وکړي. هغه د اورشليم د بنار په نوې سيمه کې اوسېدله (د هغې مېړه شلوم نومېده چې د تقوه زوی او د حرحس لمسی ؤ، هغه د خدای د کور د کاليو د ساتلو مسؤوليت په غاړه درلود). نو څه چې پېښ شوي وو هغې ته يې بيان کړل. (۱۵) هغې ورته وويل چې پاچا ته بېرته لاړ شي او هغه ته د اسراييلو د څښتن خدای دغه پيغام ورکړي: (۱۶) <څښتن داسې وايي: د دې کتاب د ليکنې په مطابق چې د يهودا پاچا لوستلی دی، زه

به په دې ځای او د دې ځای په خلکو باندې بلا راولم. (۱۷) هغوی زه پرېښودم او نورو خدایانو ته یې خوشبویي وسوځولې، په خپلو ټولو کارونو یې زما قهر راپارولی دی. نو زما قهر به د اورشلیم په مقابل کې سوړ نه شي. (۱۸) خو د یهودا پاچا په اړه چې تاسو یې د خښتن د مشورې دپاره رالېږلي یې هغه ته ووايئ چې د اسراییلو خښتن خدای وایي: تا د دې کتاب کلام اورېدلی دی. (۱۹) کله چې تا واورېدل چې ما د دې ځای او د هغه د اوسېدونکو په ضد داسې خبرې وکړې چې هغه به ویجاړ او لعنتي شي، تا توبه وویستله، د تواضع سر دې زما په وړاندې ټیټ کړ، خپل کالي دې وشلول او زما په مخکې دې وژړل، نو ما ستا دعا قبوله کړه. (۲۰) په دې خاطر زه به تا پرېږدم چې په آرامۍ سره مړ شي. ستا د مرگ څخه وروسته به اورشلیم په بلا اخته کړم. نو هغوی یوشیا پاچا ته دا پیغام وررساوه.

د یوشیا اصلاحات

(دویم تواریخ ۳۴: ۳-۷، ۳۴: ۲۹-۳۳)

۲۳ (۱) نو یوشیا پاچا د یهودا او اورشلیم ټول سپین بریږي خپل حضور ته راوغوښتل. (۲) هغه د یهودا د کلیو او ښارگوټو خلکو، د اورشلیم د ښار خلکو، کاهنانو، نبیانو او نورو ټولو خلکو سره چې شتمن او غریب پکې شامل وو د خښتن کور ته لاړ. پاچا د ټولو په مخکې په لوړ آواز سره د لوظ هغه ټول کتاب ولوست چې د خښتن په کور کې موندل شوی ؤ. (۳) پاچا د شاهي ستنې سره ودرېد او د خښتن سره یې لوظ وکړ چې د هغه اطاعت به کوي، د زړه له کومي به د هغه د قوانینو او حکمونو څخه پیروي کوي او هغه غوښتنې به عملي کوي چې په لوظنامې پورې تړلې دي او په دې کتاب کې لیکل شوې دي. ټول قوم ژمنه وکړه چې په دې لوظنامې باندې به ټینګ ودرېږي.

(۴) بیا پاچا مشر کاهن حلقیا، د هغه مرستیالو کاهنانو او د خښتن د کور د دروازي

ساتونکو ته حکم وکړ چې هغه ټول شيان چې د بعل، د اشيره د بتانو او ستورو ته په عبادت کولو کې ورڅخه کار اخيستل کېده د خښتن د کور څخه راوباسي. وروسته پاچا دا ټول شيان د ښار څخه بيرون د قدرون په دره کې وسوځول او د هغو ايرې يې بيت ييل ته يوړلې. (۵) هغه کاهنان يې له کاره گوبنه کړل چې د يهودا د پاچاهانو له خوا د دې دپاره ټاکل شوي وو چې د يهودا د ښارونو او د اورشليم په شاوخوا په عبادتځايونو کې خوشبويي وسوځوي. همدارنگه يې هغه ټول کاهنان چې بعل، لمر، سپوږمۍ او ستورو ته يې خوشبويي سوځولې، ليرې کړل. (۶) هغه د خښتن د کور څخه د اشيره بت ليرې کړ، هغه يې د ښار څخه وويست او د قدرون درې ته يې يووړ. هلته يې هغه وسوځاوه، د هغې ايره يې په گرد باندې بدله کړه او په عمومي هديره باندې يې وشيندله. (۷) يوشيا هغه ودانۍ وړانې کړې چې د خښتن په کور کې وې او لواطت کارانو په هغې کې کار کاوه او هم په هغه ځای کې به ښځو د اشيره د بت دپاره چينې گنډلې.

(۸) هغه کاهنان چې د يهودا په ښارونو کې اوسېدل، يوشيا هغوی اورشليم ته راوستل. هغه په ټول وطن کې يعنې په شمال کې د جبع څخه نيولې په جنوب کې تر بئر شبع پورې د قربانۍ هغه ځايونه ناپاکه وگرځول چې هلته به کاهنانو خوشبويي سوځولې. يوشيا هغه د قربانۍ ځايونه وړان کړل چې د ښار د والي يهوشع د دروازې په خوله کې او د ښار د دروازې کينې خواته وو. (۹) که څه هم دغو کاهنانو ته اجازه نه وه چې په اورشليم کې خښتن ته د قربانۍ په ځای کې خدمت وکړي، مگر هغوی کولی شول چې هغه فطيره ډوډۍ وخورې چې د نورو کاهنانو دپاره پخېدله.

(۱۰) همدارنگه يوشيا پاچا د توفت د قربانۍ ځای هم ناپاکه وگرځاوه چې د حنوم په دره کې ؤ، ترڅو هېڅوک ونه شي کولی چې خپل زوی يا خپله لور د سوځېدونکې نذرانې په توگه د مولک بت ته قرباني کړي. (۱۱) يوشيا د آسونو هغه مجسمې هم ليرې کړې چې د يهودا پاچاهانو لمر ته د عبادت کولو دپاره وقف کړې وې او هغه جنگي گاډۍ يې

وسوځولې چې په دې عبادت کې به ورڅخه کار اخیستل کېده. (دا مجسمې د څښتن د کور په حوډلی کې، د هغې دروازې تر څنګ چې د یو لوړ رتبه درباري نتملک د اوسېدلو ځای ته نژدې وه، ساتل شوي وې.) (۱۲) یوشیا پاچا د قربانۍ هغه ځایونه چې د یهودا پاچاهانو د مانۍ په بام یعنې د آحاز پاچا په کوټې باندې جوړ کړي وو، د قربانۍ د هغو ځایونو سره یوځای وړان کړل چې منسي پاچا د خدای د کور په دوو حوډلیو کې جوړ کړي وو. هغه دا د قربانۍ ځایونه ټوټې ټوټې کړل او هغه یې د قدرون په درې کې وغورځول. (۱۳) یوشیا د قربانۍ هغه ځایونه ناپاک وګرځول چې سلیمان پاچا د اورشلیم په ختیځ کې او د فساد یعنې د ګناه د غره په جنوب کې د ناوړه بتانو د عبادت دپاره جوړ کړي وو - یعنې د صیدون د خلکو بت عشتاروت، د موآب د خلکو بت کموش او د عمون د خلکو بت مولک دپاره. (۱۴) یوشیا پاچا د تیرو ستنې ټوټې ټوټې کړې، د اشیره بتان یې ویجاړ کړل او هغه ځمکه چې دغه بتان پکې ودرول شوي وو هغه یې د انسانانو په هډوکو باندې پټه کړه.

(۱۵) پرته له دې یوشیا هغه د قربانۍ ځای هم وړان کړ چې په بیت ییل کې ؤ او د نباط د زوی یروبعام پاچا له خوا چې د اسراییلو د ګناه سبب ګرځېدلی ؤ جوړ شوی ؤ. یوشیا د قربانۍ ځای راوغورځاوه، د هغه تیږې یې ټوټې ټوټې کړې او په ګرد یې بدلې کړې. هغه د اشیره بت هم وسوځاوه. (۱۶) بیا یوشیا شاوخوا وکتل او په غونډۍ باندې یې یوه هدیره ولیده. د هغو څخه یې هډوکي راوویستل، د قربانۍ په ځای کې یې وسوځول او په دې ډول هغه د قربانۍ ځای ناپاکه کړ. لکه څنګه چې د خدای نبي یروبعام ته وړاندوینه کړې وه کټ مټ هماغسې وشول.

(۱۷) یوشیا پاچا شاوخوا وکتل او یوه غټه تیږه یې ولیدله. هغه پوښتنه وکړه: <هغه څه شی دی؟>

د بیت ییل خلکو ځواب ورکړ: <دا د هغه نبي زیارت دی چې د یهودا څخه راغلی ؤ او د

هغو کارونو وړاندوینه یې کړې وه چې تا د قربانی د دې ځای سره وکړل.

۱۸ یوشیا امر وکړ: <هغه په خپل حال پرېږدئ، د هغه هډوکي دې بېځایه نه شي.> نو نه د هغه نبي هډوکي بېځایه شول او نه د هغه بل نبي هډوکي چې د سامري څخه راغلي و.

۱۹ یوشیا پاچا په هر ښار کې هغه بتخانې وړانې کړې چې د اسراییلو د پاچاهانو له خوا جوړې شوې وې او د هغو په سبب یې د خښتن قهر راپارولی و. هغه د قربانیو د دې ټولو ځایونو سره داسې کار وکړ لکه څنگه چې هغه په بیت ییل کې کړی و. ۲۰ هغه د بتخانو هغه ټول کاهنان چې هلته یې خدمت کاوه د قربانیو په ځایونو باندې ووژل او د قربانی په ټولو ځایونو باندې یې د انسان هډوکي وسوځول. بیا هغه اورشلیم ته ستون شو.

یوشیا او د فسحي اختر لمانځنه

(دویم تواریخ ۳۵: ۱ - ۱۹)

۲۱ یوشیا خلکو ته امر وکړ: <لکه څنگه چې د لوظ په کتاب کې لیکل شوي دي، د خپل خښتن خدای د عزت په خاطر د فسحي اختر ولمانځئ.> ۲۲ له هغه وخت راهیسې چې قاضیانو په قوم باندې حکومت کاوه، د اسراییلو او یهودا د پاچاهانو په وخت کې هېڅ کله دا اختر په دې ډول نه و لمانځل شوی. ۲۳ مگر د یوشیا د پاچاهۍ په اتلسم کال د فسحي اختر په اورشلیم کې ولمانځل شو.

د یوشیا نور بدلونونه

۲۴ د دې دپاره چې د هغه کتاب لیکل شوي قوانین عملي شي، کوم چې مشر کاهن حلقیا د خښتن په کور کې موندلی و، نو یوشیا پاچا د اورشلیم او یهودا څخه ټول جادوگران او فال کتونکي، ټول کورني خدایان، بتان او د بت پرستی ټول شیان له منځه یوړل. ۲۵ یوشیا

پاچا د زړه له کومې او په خپل ټول فکر او قوت سره د څښتن خدمت وکړ او د موسیٰ د ټول شریعت څخه یې اطاعت وکړ. د هغه څخه نه مخکې داسې پاچا ؤ او نه وروسته.

﴿٢٦﴾ مگر د هغو کارونو په سبب چې منسي پاچا کړي وو، څښتن په یهودا باندې ډېر په قهر شوی ؤ او لا هم د هغه قهر سوړ شوی نه ؤ. ﴿٢٧﴾ څښتن وویل: >زه به د یهودا سره هغه کار وکړم کوم چې ما د اسراییلو سره کړی ؤ. زه به د یهودا خلک د خپل حضور څخه وشړم او زه به اورشلیم یعنې هغه ښار چې ما غوره کړی ؤ او خپل کور یعنې هغه ځای چې ما ویلي وو چې هلته باید زما عبادت وشي پرېږدم او هغه به رد کړم.<

د یوشیا مړینه

(دویم تواریخ ٣٥: ٢٠ - ٣٦: ١)

﴿٢٨﴾ د یوشیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ﴿٢٩﴾ هغه وخت چې یوشیا پاچا ؤ، د مصر فرعون نیکو د خپل لښکر سره د فرات سیند ته لاړ چې د آشور پاچا سره مرسته وکړي. یوشیا پاچا لاړ چې د هغه سره جگړه وکړي، مگر فرعون نیکو د هغه سره مخامخ شو او هغه یې په مجدو کې وواژه. ﴿٣٠﴾ د هغه درباریانو د هغه مړی په جنگي گاډۍ کې کېښود، بیرته یې اورشلیم ته یووړ او په خپله هدیره کې یې ښخ کړ. د یهودا خلکو د یوشیا زوی یهوآحاز سر په تېلو غوړ کړ او هغه یې خپل پاچا وټاکه.

د یهودا پاچا یهوآحاز

(دویم تواریخ ٣٦: ٢ - ٤)

﴿٣١﴾ یهوآحاز درویشت کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او درې میاشتې یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور حموطل نومېدله او د ارمیا لور وه چې د لښه د ښار څخه ؤ. ﴿٣٢﴾

هغه د خپلو نیکونو لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې یې گناه وکړه. (۳۳) د مصر فرعون نیکو، یهوآحاز د حمات د خاورې په ریبله کې په زندان کې واچاوه. په دې ډول د یهوآحاز پاچاهي پای ته ورسېدله. بیا نیکو د یهودا خلک مجبور کړل چې هغه ته درې زره او څلورسوه کیلوگرامه سپین زر او څلوردېرش کیلوگرامه سره زر باج ورکړي. (۳۴) فرعون نیکو، الیاقیم د یوشیا بل زوی د خپل پلار په ځای پاچا وټاکه او د الیاقیم نوم یې په یهوایقیم باندې بدل کړ. یهوآحاز د نیکو له خوا مصر ته یورل شو او هلته مړ شو.

د یهودا پاچا یهوایقیم

(دویم تواریخ ۳۶: ۵ - ۸)

(۳۵) یهوایقیم پاچا سپین او سره زر د مصر پاچا نیکو ته د باج په توگه ورکړل. د غوښتل شوو پیسو د راټولولو دپاره یې د هېواد د خلکو څخه د هغوی د شتمنی په تناسب مالیه راټوله کړه.

(۳۶) یهوایقیم پنځه ویشتن کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه په اورشلیم کې یوولس کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور زبیده نومېدله او د فدایا لور وه چې د رومه د ښارگوټي څخه ؤ. (۳۷) یهوایقیم د خپلو نیکونو لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې یې گناه وکړه.

۲۴ (۱) د یهوایقیم د پاچاهۍ په وخت کې د بابل پاچا نبوکدنصر په یهودا باندې برید وکړ او یهوایقیم درې کاله هغه ته غاړه کېښودله، وروسته بیا هغه یاغي شو. (۲) لکه څنگه چې څښتن د خپلو خدمتگارانو نیانو په وسیله ویلي وو نو هغه د یهودا په ضد د بابلیانو، سوریانو، موآبیانو او عمونیانو څخه وسله والې ډلې ولېږلې، ترڅو یهودا له منځه یوسي. (۳) دا هرڅه په رښتیا سره د څښتن د حکم سره سم په یهودا باندې وشول. دا د دې دپاره وشول چې د یهودا خلک د هغو گناهونو له کبله چې منسي پاچا کړي وو د څښتن د

حضور څخه وشړل شي. (٤) په ځانگړي ډول منسي د اورشليم کوڅې په وینو ډکې کړې. د هغو بې گناه خلکو په سبب چې هغه وژلي وو، څښتن نه غوښتل چې هغه وبخښي.

(٥) د يهوياقيم د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٦) يهوياقيم مړ شو او د هغه زوی يهوياکين د هغه په ځای پاچا شو.

(٧) د مصر فرعون او د هغه لښکر بيا هېڅکله د مصر څخه ونه وتل، ځکه چې د بابل پاچا هغه ټوله سيمه چې په مصر پورې تړلې وه يعنې د فرات د سيند څخه د مصر تر شمالي پولې پورې د خپل واک لاندې راوستې وه.

د يهودا پاچا يهوياکين

(دويم تواريخ ٣٦: ٩ - ١٠)

(٨) يهوياکين اتلس کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم کې درې مياشتې پاچاهي وکړه. د هغه مور نحوشطا نومېدله او د الناتان لور وه چې د اورشليم څخه ؤ. (٩) يهوياکين د خپل پلار لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې يې گناه وکړه.

(١٠) د هغه د پاچاهۍ په دوران کې د بابليانو لښکر چې د نبوکدنصر پاچا منصبدارانو يې مشري کوله، اورشليم ته ورغلل او هغه يې کلابند کړ. (١١) د محاصرې په وخت کې خپله نبوکدنصر اورشليم ته راغی. (١٢) يهوياکين پاچا د خپلې مور، خپلو خدمتگارانو، خپلو منصبدارانو او د مانې د درباريانو سره بابليانو ته تسليم شو. نبوکدنصر د خپلې پاچاهۍ په اتم کال يهوياکين اسير کړ. (١٣) نبوکدنصر د څښتن د کور او د مانې ټولې خزاني بابل ته يوړې. همدارنگه هغه د سرو زرو هغه ټول سامان چې سليمان پاچا د څښتن د کور دپاره جوړ کړی ؤ، ټوټې ټوټې کړ. دا هرڅه د څښتن د وړاندوينې سره سم سرته ورسېدل. (١٤)

نبوکدنصر د اورشلیم خلک او ټول منصبداران او جنگیالان د اسیرانو په توګه بوتلل چې د دې ټولو شمېر لسو زرو تنو ته رسېده. هغه کسبګران هم د آهنگرانو په شمول بوتلل او یواځې ډېر غریب خلک یې په یهودا کې پرېښودل.

١٥) نبوکدنصر، یهوياکین د هغه د مور، بنخو، درباریانو او د یهودا د مشرانو سره د اسیر په توګه بابل ته یووړ. ١٦) همدارنګه نبوکدنصر اووه زره جنگي نفر او زر نفره کسبګر چې په هغو کې آهنگران هم شامل وو، بابل ته بوتلل. هغه ټول په جګړه کې قوی او تکړه وو.

١٧) نبوکدنصر د یهوياکین تره، مننیا د یهودا پاچا وټاکه او د هغه نوم یې په صدقیا باندې بدل کړ.

د یهودا پاچا صدقیا

(دویم تواریخ ٣٦: ١١ - ١٢ او ارمیا ٥٢: ١ - ٣)

١٨) صدقیا یوویشتم کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه یوولس کاله په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور حموطل نومېدله او د ارمیا لور وه چې د لبنه د ښار څخه ؤ. ١٩) صدقیا پاچا کټ مټ د یهوياقیم پاچا په شان د خښتن په مقابل کې گناه وکړه. ٢٠) خښتن د اورشلیم او یهودا په خلکو باندې دومره په قهر شو چې هغوی یې د خپل حضور څخه وشړل.

نو صدقیا د بابل د پاچا نبوکدنصر په مقابل کې یاغي شو.

د اورشلیم سقوط

(دویم تواریخ ٣٦: ١٣ - ٢١ او ارمیا ٥٢: ٣ - ١١)

۲۵ (۱) نو د صدقيا د پاچاهي د نهم كال د لسمې مياشتې په لسمه ورځ نبوكدنصر د خپل ټول لښكر سره اورشليم ته راغی. هغوی د ښار څخه بیرون خپلې خپمې ودرولې او د هغه گردچاپره يې د خاورو څخه جوړ شوي دېوال ته د ختلو لاره جوړه كړه. (۲)

اورشليم يې د صدقيا د پاچاهي تر يوولسم كاله پورې تر محاصرې لاندې ونيو. (۳) د هماغه كال د څلورمې مياشتې په نهمه ورځ دومره سخته قحطي شوه چې خلكو ته د خوراك دپاره هېڅ شې پاتې نه شو. (۴) او بابليانو د ښار دېوالونه سوري كړل. كه څه هم ښار د هغوی له خوا كلابند ؤ د شپې له خوا پاچا او ټول عسكر و تنبېدل. هغوی د شاهي باغ د هغې دروازې له لارې لاړل چې د دوو دېوالونو په منځ كې وه او د اردن د درې خواته روان شول. (۵) مگر د بابليانو لښكر پاچا تعقيب كړ او د اريحا ډاگ ته نژدې هغه پسې ورورسېدل. نو د هغه ټولو عسكرو هغه پرېښود او هرې خواته خپاره شول. (۶)

صدقيا ونيول شو او نبوكدنصر پاچا ته چې په ريبله كې ؤ يوړل شو. په هغه ځای كې نبوكدنصر، صدقيا محاكمه كړ او هغه په سزا محكوم شو. (۷) د صدقيا زامن يې د هغه په مخ كې ووژل. د صدقيا سترگې يې راوويستلې، په زنځيرونو يې وتاړه او بابل ته يې يووړ.

د خدای د کور وړاندېدل

(ارميا ۵۲: ۱۲ - ۲۳)

(۸) د بابل د پاچا نبوكدنصر د پاچاهي د نولسم كال د پنځمې مياشتې په اوومه ورځ، نبوزرادان د پاچا سلاكار او د هغه د ساتونكو قوماندان اورشليم ته ورننوت. (۹) هغه د خښتن كور، شاهي ماني او په اورشليم كې ټولې مهمې ودانۍ وسوځولې. (۱۰) او د هغه ټولو عسكرو چې د هغه سره وو د ښار دېوالونه راوغورځول. (۱۱) بيا نبوزرادان هغه خلك چې په ښار كې پاتې وو، د هغو نفرو په شمول چې بابليانو ته تسليم شوي وو، بابل ته بوتلل. (۱۲) مگر هغه په يهودا كې ځينې غريب خلك پرېښودل چې د انگورو په باغونو او پټيو كې كار وكړي.

۱۳ بابليانو هغه برنجي ستنې او گاډۍ گانې چې د خښتن په کور کې وې د لويې برنجي
 ټانکې سره يوځای ټوټې ټوټې کړلې او ټول برنج يې بابل ته يوړل. ۱۴ همدارنگه هغوی
 بېلچې، د قربانۍ د ځای څخه د ايرود ليرې کولو لوبني، د څراغونو د پلټو پاکوونکي، د
 قربانيو د وينو کاسې، د خوشبويۍ د سوځولو کاسې او نور ټول هغه برنجي سامان چې د
 خدای په کور کې د خدمت دپاره ورڅخه کار اخيستل کېده، يوړل. ۱۵ هغوی هغه ټول
 شيان هم يوړل چې د سرو يا سپينو زرو څخه جوړ شوي وو چې په هغو کې د وينو د
 شيندلو کاسې او د اور لوبني شامل وو. ۱۶ دوه برنجي ستنې، برنجي گاډۍ گانې او لويه
 برنجي ټانکې، چې سليمان د خښتن د کور دپاره جوړې کړې وې، دومره درانده وو چې نه
 وزن کېدل. ۱۷ دواړه ستنې يو شان وې. د هرې ستنې لوړوالی اته متره ؤ چې د هغه په
 سر باندې برنجي تاج ؤ چې يو متر او دېرش سانتې لوړوالی يې درلود. د هر تاج گردچاپېره
 يو برنجي جال ؤ چې په برنجي انارو باندې ښکلی کړای شوی ؤ.

بابل ته د يهودا د خلکو اسارت

(ارميا ۵۲: ۲۴ - ۲۷)

۱۸ برسېره پردې، نبوزرادان قوماندان، مشر کاهن سرايا، دويم کاهن سفنيا او د خدای د
 کور درې مهم ماموران د اسيرانو په توگه ونيول. ۱۹ نبوزرادان د هغه ښار څخه د لښکرو
 قوماندان، د پاچا هغه پنځه شخصي سلاکاران چې په ښار کې پاتې وو، د قوماندان مرستيال
 چې د جگړې دپاره د عسکرو د راغونډولو مسؤل ؤ او نور شپېته تنه ونيول. ۲۰
 نبوزرادان هغوی د بابل پاچا ته چې د حمات په خاوره کې د ريبله په ښار کې ؤ، بوتلل.
 ۲۱ نو پاچا هغوی هلته اعدام کړل.

د يهودا خلک جلاوطني شول.

د يهودا والي جدليا

(ارميا ۴۰: ۷-۹، ۴۱: ۱-۳)

۲۲) د بابل پاچا نبوکدنصر د اخيقام زوی جدليا چې د شافان لمسی ؤ، هغه يې د هغو ټولو نفرو چې بابل ته نه وو وړل شوي او په يهودا کې پاتې وو د والي په توگه وټاکه. ۲۳) کله چې د يهودا عسکري منصبدارانو او عسکرو چې تسليم شوي نه وو، واورېدل چې د بابل پاچا، جدليا د والي په توگه ټاکلی دی، هغوی په مصفه کې د جدليا سره وکتل. هغه منصبداران دا وو: اسماعيل د نتنيا زوی، يوحانان د قريح زوی، سرايا د تنحومت زوی چې د نطوفې د ښارگوټي اوسېدونکی ؤ او يازنيا چې د معکې څخه ؤ. ۲۴) جدليا د هغوی سره قسم وخور: <تاسو بايد ډاډه اوسئ. > زياته يې کړه: <د بابل د پاچا د مامورانو څخه مه وپرېئ. په دې خاوره کې واوسېږئ او د پاچا خدمت وکړئ، نو ستاسو ټول کارونه به ښه په مخ روان وي.>

۲۵) مگر د هماغه کال په اوومه مياشت اسماعيل چې د نتنيا زوی، د اليشمع لمسی او د شاهي کورنۍ غړی ؤ، د لسو نفرو سره مصفې ته لاړ، په جدليا باندې يې برید وکړ او هغه يې وواژه. همدارنگه هغه يهوديان او بابليان يې هم ووژل چې د هغه سره په هغه ځای کې وو. ۲۶) بيا ټول خلک که غريبان وو يا شتمن د عسکري منصبدارانو سره يوځای مصر ته وتښتېدل، ځکه چې هغوی د بابليانو څخه وپرېدل.

د يهوياکين آزادي

(ارميا ۵۲: ۳۱-۳۴)

۲۷) د يهودا د پاچا يهوياکين د جلاوطني د اووه دېرشم کال د دولسمې مياشتې په اووه ويشتمه ورځ، اويل مروډک د بابل پاچا شو. هغه يهوياکين د زندان څخه آزاد کړ. ۲۸) اويل مروډک د هغه سره په مهرباني چلند وکړ او هغه ته يې د هغو پاچاهانو په پرتله چې د

هغه سره په بابل کې اوسېدل ډېر لوړ مقام ورکړ. (٢٩) نو يهوديان نور د زندان کالي وانغوستل، او د ژوند تر پايه پورې يې د پاچا په دسترخوان باندې ډوډۍ خوړله. (٣٠) ترڅو پورې چې يهوديان ژوندی ؤ د پاچا له خوا هغه ته به هره ورځ د هغه د اړتياوو مصرف ورکول کېده.